

หนังสือสวดมนต์

สำหรับอุบาสก - อุบาสิกา

วัดป่ามหาอุทุมพร

(สาขาวัดป่ามหาไชย)

บ.พุมะเด็ช ต.ห้วยยางโทน อ.ปากท่อ จ.ราชบุรี

กิจวัตรประจำวัน

วัดป่ามหาไชย จังหวัดสมุทรสาคร

อย่าให้กิจอื่นทำลายกิจประจำ

- ๐๔.๓๐ น. สัญญาณฆ้อง เตรียมตัวทำวัตรเช้า
- ๐๕.๐๐ น. ทำวัตรเช้า-สวดถวายพรพระ-แผ่เมตตา
- ๐๖.๐๐ น. ออกบิณฑบาต (อุบาสิกา ทำความสะอาดปิดกวาดเช็ดถู)
- ๐๘.๐๐ น. นั่งภัตตาหารเช้า-ฉันในบาตร (มือเดียว)
- ๑๒.๐๐ น. นั่งสมาธิ ๑ ชั่วโมง (ทุกวัน)
- ๑๕.๐๐ น. ปิดกวาดลานวัด ศาลา อุโบสถ รดน้ำต้นไม้ ฉันทน์น้ำปานะ สรงน้ำ
- ๑๗.๐๐ น. ทำวัตรเย็น สวดมนต์ ฟังเทศน์พระไตรปิฎก และฟังบรรยายธรรมขยายเนื้อความ
- ๑๙.๐๐ น. เคนจงกรม ๑ ชั่วโมง
- ๒๐.๐๐ น. เข้าที่พัก เจริญสมาธิภาวนา

หมายเหตุ วันสำคัญทางพุทธศาสนาและทางโลก ๐๘.๐๐ น. แสดงพระธรรม ๑ กัณฑ์

- วันพระ ๘ ค่ำ นั่งสมาธิต่อเนื่อง ๓ ชั่วโมง (๑๒.๐๐-๑๕.๐๐ น.) ทำวัตรเย็น สวดชยันโต ๑๐๘ จบ (๑๙.๐๐-๒๑.๐๐ น.) ถวายพระราชกุศลแด่พระเจ้าแผ่นดิน
- วันพระ ๑๔/๑๕ ค่ำ ๑๒.๐๐ น. ลงอุโบสถสังฆกรรม ทำวัตรเย็น สวดอิติปิโส ๑๐๘ จบ
- วันพฤหัสบดี ๐๖.๐๐-๐๘.๐๐ น. รับบิณฑบาตที่ตลาดมหาชัย
- วันอาทิตย์ ๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. ทำวัตรเย็น ฟังธรรม นั่งสมาธิ สาธยายมนต์ แผ่เมตตา

ศึกษาธรรม นำปฏิบัติ พัฒนาจิต คิดค้นทางพ้นทุกข์

วิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน **FM 97.25 MHz**

วิทยุเสียงธรรมวัดป่ามหาไชย **FM 91.25 MHz**

ออกอากาศตลอด ๒๔ ชั่วโมง

คิดดี พูดดี ทำดี

ไม่โกรธ ไม่เกลียด ไม่เคียด

สารบัญ

	หน้า
ภาคที่ ๑ ทำวัตรเช้า.....	๑
ภาคที่ ๒ ทำวัตรเย็น.....	๒๕
ภาคที่ ๓ ท้ายสวดมนต์.....	๓๗
ภาคที่ ๔ สาธยายมนต์วันอาทิตย์.....	๔๘
ภาคที่ ๕ วันพระ ๘ ค่ำ และ ๑๕ ค่ำ.....	๖๒
ภาคที่ ๖ ชัมมจักกัปปวัตตนสูตร.....	๗๓
ภาคที่ ๗ คำขอบวชชีพรามณ์.....	๘๔
ภาคที่ ๘ คำขอถือศีลอุโบสถ.....	๘๗

หมายเหตุ

บทสวดมนต์ฉบับนี้ทางวัดได้ตรวจแล้ว

เป็นบทสวดของวัดป่ามหาไชย เมื่อสวดหรือทำหนังสือเพิ่ม

กรุณาอย่าแก้ไข การสวดและการพิมพ์ใช้ตามต้นฉบับนี้

ติดต่อทางวัดก่อนพิมพ์ เพื่อความสะดวกและรวดเร็ว

(มี SD การ์ด สามารถนำไปพิมพ์ได้)

หรือดาวน์โหลดได้ที่เว็บไซต์ www.watpamahachai.org

ทำวัตรเช้า

นมัสการพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา,

พระผู้มีพระภาคเจ้าเป็นพระอรหันต์ ดับเพลิงกิเลส เพลิงทุกข์
สิ้นเชิง ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

พุทฺธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ

ข้าพเจ้าอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน

(กราบ)

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม

พระธรรมเป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า ตรัสไว้ดีแล้ว

ธัมมัง นะมัสสามิ

ข้าพเจ้านมัสการพระธรรม

(กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า ปฏิบัติดีแล้ว

สังฆัง นะมามิ

ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์

(กราบ)

ปุพพะภาคะนะมะการะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อระระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะฯ

(กล่าว ๓ จบ)

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส ตรัสรู้
ชอบได้โดยพระองค์เอง

พุทฺธาภิถูติง

โย โส ตะถาคะโต อระระหัง สัมมาสัมพุทฺโธ, วิชชาจะระณะสัม
ปันโน สุคะโต โลกะวิฑู, อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เท
วะมะนุสสานัง พุทฺโธ ภะคะวา, โย อิมัง โลกััง สะเทวะกัง สะมา
ระกัง สะพรัหฺมะกัง, สัสสะมะณะพรัหฺมณิง ปะชัง สะเทวะ มะ
นุสสัง สะยัง อภิญญา สัจฉิกัตถวา ปะเวเทสิ, โย ฐัมมัง เทเสสิ อาทิ
กัลยัญญัง มัชฌะกัลยัญญัง ปะริโยสานะกัลยัญญัง, สาทถัง สะพรัหฺม
ชะนัง เภวะละปะริปุณณัง ปริสุทฺธัง พรัหฺมะจะริยัง ปะกาเสสิ, ตะ
มะหัง ภะคะวันตัง อะภิปูชะยามิ ตะมะหัง ภะคะวันตัง สิระสา นะ
มามิ.

(กราบ)

คำแปล-พระกตาคตนั่น พระองค์ใดเป็นผู้ไกลจากกิเลส ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชาและจรณะ เป็นผู้ไปแล้วด้วยดี เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษที่ควรฝึกได้ ไม่มีใครยิ่งกว่า เป็นครูผู้สอนของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย เป็นผู้รู้ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม เป็นผู้มีความจำเริญ จำแนกธรรมสั่งสอนสัตว์, พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด ได้ทรงทำความดับทุกข์ให้แจ้งด้วยพระปัญญาอันยิ่งเองแล้ว ทรงสอนโลกนี้ พร้อมทั้งเทวดา มาร พรหม และหมู่สัตว์พร้อมทั้งสมณพราหมณ์พร้อมทั้งเทวดาและมนุษย์ให้รู้ตาม พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด ทรงแสดงธรรมแล้ว ไพบราະในเบื้องต้น ไพบราະในท่ามกลาง ไพบราະในที่สุด ทรงประกาศพรหมจรรย์ คือแบบอย่างแห่งการปฏิบัติอันประเสริฐ บริสุทธี บริบูรณ์สิ้นเชิง พร้อมทั้งอรรถะ พร้อมทั้งพยัญชนะ ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ข้าพเจ้านอบน้อมพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ด้วยเศียรเกล้า.

ฉัมมาภิกุติง

โย โส ส้วากขาโต ภะคะวะตา ฉัมโม, สันทิฏฐิโก อะกาลิโก
เอหิปัตถิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิ, ตะมะหัง
ฉัมมัง อะภิปุชยามิ ตะมะหัง ฉัมมัง ติระสา นะมามิ.

(กราบ)

คำแปล-พระธรรมนั้นใด เป็นสิ่งที่พระผู้มีพระภาคเจ้า ได้ตรัสไว้ดีแล้ว เป็นสิ่ง
ที่ผู้ศึกษาและผู้ปฏิบัติพึงเห็นได้ด้วยตนเอง เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้และให้ผลได้ไม่จำกัด
กาล เป็นสิ่งที่ควรกล่าวกับผู้อื่นว่าท่านจงมาดูเถิด เป็นสิ่งที่ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว เป็น
สิ่งที่ผู้รู้ก็รู้ได้เฉพาะตน ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่งเฉพาะพระธรรมนั้น ข้าพเจ้านอบน้อม
พระธรรมนั้น ด้วยเศียรเกล้า.

สังฆาภิกุติง

โย โส ฐปะฏิป็นโน ภะคะวะโต ฐาวะกะสังโฆ, อุชุปะฏิป็นโน
ภะคะวะโต ฐาวะกะสังโฆ, ญายะปะฏิป็นโน ภะคะวะโต ฐาวะ
กะสังโฆ, ฐามิจิปะฏิป็นโน ภะคะวะโต ฐาวะกะสังโฆ, ยะทิทัง จัต
ตาริ ปุริสะยุดานิ อัญฐะ ปุริสะปุคคะลา, เอสะ ภะคะวะโต ฐาวะ
กะสังโฆ, อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิณเยโย อัญชลิกะระณีโย,
อะนุตตะรัง ปุณญ์กเขตตัง โลกัสสะ, ตะมะหัง สังฆัง อะภิปุชะยามิ,
ตะมะหัง สังฆัง ฐิระสา นะมามิ.

(กราบ)

คำแปล-สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น หมู่ใด ปฏิบัติดีแล้ว สงฆ์สาวก
ของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น หมู่ใด ปฏิบัติตรงแล้ว สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาค
เจ้านั้น หมู่ใด ปฏิบัติเพื่อธรรมเป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว สงฆ์สาวกของพระผู้มี
พระภาคเจ้านั้น หมู่ใด ปฏิบัติสมควรแล้ว ได้แก่บุคคลเหล่านี้ คือ คู่แห่งบุรุษ ๔ คู่
นับเรียงตัวบุรุษได้ ๘ บุรุษ นั้นแหละ สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นสงฆ์
ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขาจัดไว้ต้อนรับ เป็นผู้
ควรรับทักษิณาทาน เป็นผู้ที่บุคคลทั่วไปควรทำอัญชลี เป็นเนื่อนาบุญของโลก ไม่มี
นาบุญอื่นยิ่งกว่า ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่งเฉพาะพระสงฆ์หมู่นั้น ข้าพเจ้านอบน้อม
พระสงฆ์หมู่นั้น ด้วยเศียรเกล้า.

รัตตะนัตตะยัปปะณามะคาถา

(สรรเสริญคุณพระรัตนตรัย)

พุทโธ สุตฺตโธ กะรุณามะหัตถะโว

โยจันตะสุทฐัปปะระญาณะโลจะโน

โลกัถสะ ปาปฺปะกิเลสะฆาตะโก

วันทามิ พุทฺธัง อะหะมาทะเรนะ ตัง

ธัมโม ปะทีโป วียะ ตัถสะ สัตถุโน

โย มัคคะปากามะตะเกททะภินนะโก

โลกุตตะโร โย จะ ตะทัตตะทีปะโน

วันทามิ ธัมมัง อะหะมาทะเรนะ ตัง

สังโฆ สุเขตตารัถยะติเขตตะสัณฺญูโต

โย ทิฏฐุสะสันโต สุคะตานุโพทะโก

โลลัปปะหิโน อะริโย สุเมธะโส

วันทามิ สังฆัง อะหะมาทะเรนะ ตัง

อิจเจวะเมกัันตะภิปุชชะเนยยะกัง, วัตถุตตะยัง วันทะยะ

ตาทิสังขะตัง ปุณฺณัง มะยา ยัง มะมะ สัพพะปุทฺทะวา, มา โหนตุ เว

ตัถสะ ปะภาวะสิทธิยา.

คำแปล-พระพุทธเจ้าผู้บริสุทธิ์ มีพระกรุณาอุห้วงมหรรณพ พระองค์ใด มีตา คือญาณอันประเสริฐหมดจดถึงที่สุด เป็นผู้มาเสียซึ่งบาปและอุปกิเลสของโลก ข้าพเจ้าไหว้พระพุทธเจ้าพระองค์นั้น โดยใจเคารพเอื้อเพื่อ พระธรรมของพระ ศาสดา สว่างรุ่งเรืองเปรียบดวงประทีป จำแนกประเภท คือ มรรคผล นิพพาน ส่วน ใด ซึ่งเป็นตัวโลกุตตระ และส่วนใดที่ชี้แนวแห่งโลกุตตระนั้น ข้าพเจ้าไหว้พระ ธรรมนั้นโดยใจเคารพเอื้อเพื่อ พระสงฆ์เป็นนาบุญอันยิ่งใหญ่กว่านาบุญอันดี ทั้งหลาย เป็นผู้เห็นพระนิพพาน ตรัสรู้ตามพระสุคต หมู่ใด เป็นผู้ละกิเลสเครื่อง โทเล เป็นพระอริยเจ้ามีปัญญาดี ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์หมู่นั้นโดยใจเคารพเอื้อเพื่อ บุญ ใดที่ข้าพเจ้าไหว้อยู่ซึ่งวัตถุสาม คือ พระรัตนตรัยอันควรบูชายิ่งโดยส่วนเดียว ได้ กระทำแล้วเป็นอย่างยิ่งเช่นนี้ ขออุปัฏฐะทั้งหลายจงอย่ามีแก่ข้าพเจ้าเลย ด้วยอำนาจ ความสำเร็จอันเกิดจากบุญนั้น.

บทสวดปลงกรรมสังเวช

อิระ ตะถาคะโต โลกเ อูปปันโน อะระหัง สัมมาสัมพุทธโธ,
ธัมโม จะ เทสิโต นียยานิโก อุปะสะมิโก ประรินิพพานิโก สัมโพธะ
คามิ สุกะตัมปะเวทิตโต, มะยันตัง ธัมมัง สุตฺวา เอวัง ชานามะ, ชาตีปี
ทุกขา ชะราปี ทุกขา มะระณัมปิ ทุกขัง, โสกะปะริเทวะะทุกขะโท
มะนัสสุปายาสาปี ทุกขา, อัมปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข ปิเยหิ วิปะ
โยโค ทุกโข ยัมปิจัจัง นะ ละภะติ ตัมปิ ทุกขัง, สัจจิตเตนะ ปญฺจุ
ปาทานักขันธา ทุกขา, เสยยะถิทัง,

รूपุปาทานักขันโธ, เวทะนูปาทานักขันโธ, สัตถุญฺญาปาทานักขันโธ,
สังขารูปาทานักขันโธ, วิญญาญฺญาปาทานักขันโธ, เยสัง ปะริญญาเย,
ธะระมานโน โส ภะคะวา, เอวัง พะหุลัง สาวะเก วิเนติ, เอวัง ภาคา
จะ ปะนัสสะ ภะคะวะโต สาวะเกสุ อะนุสาสะนี, พะหุลา ปะวัตตะติ,
รूपัง อะนิจัจัง, เวทนา อะนิจจา, สัตถุญา อะนิจจา, สังขารา อะนิจจา,
วิญญาณัง อะนิจัจัง, รุปัง อะนัตตา, เวทนา อะนัตตา, สัตถุญา อะนัตตา,
สังขารา อะนัตตา, วิญญาณัง อะนัตตา, สัพเพ สังขารา อะนิจจา,
สัพเพ ธัมมา อะนัตตาติ, เต (ตา/ญ) มะยัง, โอตินณามหะ ชาตียา
ชะรามะระณนะ, โสเกหิ ปะริเทเวหิ ทุกเขหิ โทมะนัสเสหิ อุปยาเสหิ,

ทุกโขติณณา ทุกชะปะเรตา, อัปเปวะนามิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกชัก
ชั้นธัสสะ อันตะกิริยา ปัญญาเยถาคิ (หยุดให้พระสวด)

(ฃรราวาสสวด) จิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ณะคะวันตัง สະระณะ
คะตา, ฐัมมัญ จะ ภิกขุสังฆัญ จะ, ตัสสะ ณะคะวะโต ธาสะนังยะ
ธาสะติ ยะธาพะลัง มะนะสิกะโรมะ อะนุปฏิบัติชชามะ, ธา ธา โน
ปะปฏิบัติ อิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกชักชั้นธัสสะ อันตะกิริยาเย ลัง
วัตตะตุฯ

คำแปล-พระตถาคตเจ้า เกิดขึ้นแล้วในโลกเป็นผู้ไกลจากกิเลส ตรัสรู้ชอบได้
โดยพระองค์เอง และพระธรรมที่ทรงแสดงเป็นธรรมเครื่องออกจากทุกข์ เป็นเครื่อง
สงบกิเลส เป็นไปเพื่อพระนิพพาน เป็นไปเพื่อความรู้พร้อม เป็นธรรมที่พระสุคต
ประกาศ พวกเราเมื่อได้ฟังธรรมนั้นแล้ว จึงได้รู้อย่างนี้ว่า แม้ความเกิดก็เป็นทุกข์ แม้
ความแก่ก็เป็นทุกข์ แม้ความตายก็เป็นทุกข์ แม้ความโศก ความรำไรรำพัน ความไม่
สบายกาย ความไม่สบายใจ ความคับแค้นใจ ก็เป็นทุกข์ ความประสบกับสิ่งไม่เป็น
ที่รัก ที่พอใจ ก็เป็นทุกข์ ความพลัดพรากจากสิ่งเป็นที่รัก ที่พอใจ ก็เป็นทุกข์ มีความ
ปรารถนาสิ่งใด ไม่ได้สิ่งนั้น นั่นก็เป็นทุกข์ ว่าโดยย่อ อุปาทานขันธ์ทั้ง ๕ เป็นตัว
ทุกข์ ได้แก่สิ่งเหล่านี้คือ ขันธ์อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือรูป ขันธ์อันเป็นที่ตั้ง
แห่งความยึดมั่น คือเวทนา ขันธ์อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือสัญญา ขันธ์อันเป็น
ที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือสังขาร ขันธ์อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือวิญญาณ
เพื่อให้สาวกกำหนดครอบรู้ อุปาทานขันธ์เหล่านี้เอง พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เมื่อยัง
ทรงพระชนม์อยู่ ย่อมทรงแนะนำสาวกทั้งหลาย เช่นนี้เป็นส่วนมาก อนึ่งคำสั่งสอน
ของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ย่อมเป็นไปในสาวกทั้งหลาย ส่วนมากมีส่วน คือ การ
จำแนกอย่างนี้ว่า รูปไม่เที่ยง เวทนาไม่เที่ยง สัญญาไม่เที่ยง สังขารไม่เที่ยง วิญญาณ

ไม่เที่ยง รูปไม่ใช่ตัวตน เวทนาไม่ใช่ตัวตน สัญญาไม่ใช่ตัวตน สังขารไม่ใช่ตัวตน
วิญญาณไม่ใช่ตัวตน สังขารทั้งหลายทั้งปวงไม่เที่ยง ธรรมทั้งหลายทั้งปวงไม่ใช่
ตัวตน ดังนี้ พวกเราทั้งหลายเป็นผู้ถูกรอบงำแล้ว โดยความเกิด โดยความแก่และ
ความตาย โดยความโศก ความรำไรรำพัน ความไม่สบายกาย ความไม่สบายใจ
ความคับแค้นใจทั้งหลาย เป็นผู้ถูกความทุกข์หยังเอาแล้ว เป็นผู้มีความทุกข์เป็นเบื้อง
หน้าแล้ว ทำไฉนการทำที่สุดแห่งกองทุกข์ทั้งสิ้นนี้ จะพึงปรากฏชัดแก่เราได้

คำแปล-เราทั้งหลาย ผู้ถึงแล้วซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้า แม้ปรินิพพานานแล้ว
พระองค์นั้นเป็นสรณะ ถึงพระธรรมด้วย ถึงพระสงฆ์ด้วย จักทำในใจอยู่ ปฏิบัติตาม
อยู่ ซึ่งคำสั่งสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้นตามกำลังสติ ขอให้ความปฏิบัตินั้นๆ
ของเราทั้งหลายจงเป็นไปเพื่อการทำที่สุดแห่งกองทุกข์ทั้งสิ้นนี้ เทอญ

ตั้งขะณิกะปัจจะเวกขณะวิธี

ปะภูิสังขา โยนิโส จีวะรัง ปะภูิสเวามิ, ยาวะเทวะ สัตตัสสะปะภูิ
ฆาตายะ, อุณหัสสะ ปะภูิฆาตายะ, ทังสะมะกะสะวาตาตะปะสิริงสะ
ปะสัมผัสตาทัง ปะภูิฆาตายะ, ยาวะเทวะ หิริโกปีนะปะภูิจฉาทะนัต
ถัง ฯ

คำแปล-เราพิจารณาโดยแยกกายแล้ว จึงนุ่งห่มจีวร เพียงเพื่อบำบัดความหนาว
เพื่อบำบัดความร้อน เพื่อบำบัดสัมผัสเหลือบ ยุง ลม แดด และสัตว์เลื้อยคลาน
ทั้งหลาย และเพื่อปกปิดอวัยวะอันน่าละอาย

ปะภูิสังขา โยนิโส ปิณฑะปาตัง ปะภูิสเวามิ, เนวะ ทัวยะ นะ
มะทายะ นะ มัณฑะนายะ นะ วิภูสะนายะ, ยาวะเทวะ อิมัสสะ กายัสสะ
ฐิตียา ยาปะนายะ วิหิงสุปะระติยา พรหมมะจะรียานุกะหาเย, อิติ
ปุราณัญจะ เวทะนัง ปะภูิหังขามิ นะ วัญจะเวทะนัง นะ อุปปาเทศสา
มิ, ยাত্রา จะ เม ภาวิสสะติ อะนะวัชชะตา จะ ฆาสุกะวิหาโร จาติ ฯ

คำแปล-เราพิจารณาโดยแยกกายแล้วฉันบิณฑบาต ไม่ให้เป็นไปเพื่อความ
เพลิดเพลินสนุกสนาน ไม่ให้เป็นไปเพื่อความมัวเมา ไม่ให้เป็นไปเพื่อประดับ ไม่ให้
เป็นไปเพื่อตกแต่ง แต่ให้เป็นไปเพียงเพื่อความตั้งอยู่ได้แห่งกายนี้ เพื่อความเป็นไป
ได้แห่งอรรถภาพ เพื่อความสิ้นไปแห่งความลำบากทางกาย เพื่ออนุเคราะห์ต่อการ
ประพฤติพรหมจรรย์ ด้วยการทำอย่างนี้ เราขอมระงับเสียได้ซึ่งทุกขเวทนาเก่าคือ
ความหิว และไม่ทำทุกขเวทนาใหม่ให้เกิดขึ้น อนึ่งความเป็นไปได้โดยสะดวกแห่ง
อรรถภาพนี้ด้วย ความเป็นผู้หาโทษมิได้ด้วย และความเป็นอยู่โดยผาสุกด้วย จักมีแก่
เรา ดังนี้

ประสูติสงฆา โยนิโส เสนาสะนัง ประสูติเสวามิ, ยาวะเทวะ สีตัสสะ
ประสูติมาตายะ, อุณห์สสะ ประสูติมาตายะ, ทังสะมะกะสะวาตาทะปะ
สิริงสะปะสัสมัสนันัง ประสูติมาตายะ, ยาวะเทวะ อุตุปะริสสะยะวิโน
ทะนัง ประสูติสัถถานารามัตถัง ฯ

คำแปล-เราพิจารณาโดยแยกกายแล้วจึงใช้สอยเสนาสนะ เพียงเพื่อบำบัด
ความหนาว เพื่อบำบัดความร้อน เพื่อบำบัดสัมผัสอันเกิดจากเหลือบยุงลมแดดและ
สัตว์เลื้อยคลานทั้งหลาย เพียงเพื่อบรรเทาอันตรายอันเกิดจากคินพ้าอากาศ และเพื่อ
ความเป็นผู้ยืนคืออยู่ได้ในที่หลีกเลี่ยงสำหรับภาวนา

ประสูติสงฆา โยนิโส คิถานะปัจจะยะเกสัชชะปะริกขารัง ประสูติเส
วามิ, ยาวะเทวะ อุปันนนานัง เวยยาพาธิกานัง เวทะนานังประสูติมา
ตายะ, อัปปยาปัจจะปะระมะตยาติ ฯ

คำแปล-เราพิจารณาโดยแยกกายแล้วบริโภคเกสัชชะบริหารอันเกื้อกูลแก่คนไข้
เพียงเพื่อบำบัด ทุกขเวทนาอันเกิดขึ้นแล้วมีอาพาธต่างๆ เป็นมูล เพื่อความเป็นผู้ไม่
มีโรคเบียดเบียนเป็นอย่างยิ่ง ดังนี้.

แม่เมตตา

เมตตาทน

อะหัง สุขิโต โหมิ. นิตทุกโข โหมิ.

อะเวโร โหมิ. อภัยปัชฌโณ โหมิ.

อะนีโฆ โหมิ. สุขิ อุตตานัง परिหะรามิ.

คำแปล-ขอให้เราเป็นผู้ถึงความสุข ขอให้เราปราศจากทุกข์ ขอให้เราไม่มีเวร
ต่อใครๆ ขอให้เราไม่พยาบาทต่อใครๆ ขอให้เราไม่มีความทุกข์กาย ไม่มีความทุกข์
ใจ ขอให้เรามีความสุขกายและสุขใจ รักษาตนให้รอดพ้นจากภัยทั้งสิ้น.

เมตตาสูตร

สัพเพ สัตตา สุขิตา โหนตุ.

สัพเพ สัตตา อะเวรา โหนตุ.

สัพเพ สัตตา อภัยปัชฌา โหนตุ.

สัพเพ สัตตา อะนีฆา โหนตุ.

สัพเพ สัตตา สุขิ อุตตานัง ปาริหะรันตุ.

สัพเพ สัตตา สัพพะทุกขา ปะมุจันตุ.

สัพเพ สัตตา มา ถัทธะสัมปัตติโต วิคัจฉันตุ.

ธัพเพ ธตฺตา กัมมัสสกา กัมมะทายาทา กัมมะโยนี กัมมะพันธู
กัมมะปฏิสัระระณา. ยัง กัมมังกะริสสันติ กัลลยาณัง วา ปาปะกัง วา
ตัสสะ ทายาทา ภาวิสสันติ.

คำแปล-ขอสัตว์ทั้งหลายทั้งปวงจงเป็นผู้ถึงความสุข ขอสัตว์ทั้งหลายทั้งปวง
จงเป็นผู้ไม่มีเวร ขอสัตว์ทั้งหลายทั้งปวงจงอย่าได้เบียดเบียนซึ่งกันและกัน ขอสัตว์
ทั้งหลายทั้งปวงจงเป็นผู้ไม่มีทุกข์ ขอสัตว์ทั้งหลาย ทั้งปวง จงรักษาตนอยู่เป็นสุข
เถิด ขอสัตว์ทั้งหลายทั้งปวงจงพ้นจากทุกข์ทั้งหมด ขอสัตว์ทั้งหลายทั้งปวงจงอย่าได้
พราจจากสมบัติอันตนได้แล้ว สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงมีกรรมเป็นของ ๆ ตน มีกรรม
เป็นผู้ให้ผล มีกรรมเป็นแดนเกิด มีกรรมเป็นผู้ติดตาม มีกรรมเป็นที่พึงอาศัย จักทำ
กรรมอันใดไว้ เป็นบุญหรือเป็นบาป จักต้องเป็นผู้ได้รับผลของกรรมนั้น ๆ สืบไป

ถวายเป็นพระ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ ฯ

(กล่าว ๓ จบ)

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทธโธ,
วิชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู,
อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง
พุทธโธ ภะคะวาติ ฯ

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม,
สันติภูริโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก,
โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ ฯ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
ถามิจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัญญะ ปุริสะปุคคะลา,
เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, อาหุเนยโย
ปาหุเนยโย ทักขิณเยโย อัญชะลิกะระณิโย, อะนุตตะรัง
ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ ฯ

พาหุง สหัสสละมณีนิมิตตะดาวุชันทัง,

ครีเมขะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง

ทานาธิชัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

คำแปล-พระจอมมุนี ได้ชนะพญามารผู้ निर्मितแขนมากตั้งพัน ถืออาวูกรบมือ
ชี้คชสารครีเมขละพร้อมด้วยเสนามมาร โห่ร้องก้องกึก ด้วยธรรมวิธีทานบารมี เป็น
ต้น ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน

มาราติเรกะมะภियุชฌิตะสัพพะรัตติง

โฆรัมปะนาพะวะกะมักขะมะถัทธะยักขัง

ขันตีสุทนต์ะวิธินา ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

คำแปล-พระจอมมุนีได้ชนะอาพวักยักษผู้มีจิตกระด้าง ปราศจากความอดทน
มีฤทธิ์พิลึก ยิ่งกว่าพญามาร เข้ามาต่อสู้อย่างนักจนตลอดรุ่ง ด้วยวิธีทรมานเป็นอันดี
คือ พระขันตี ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน

นาพาคิริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง

ทาวักคิฉักกะมะสะนีวะ สุทธารุณ्हันตัง

เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

คำแปล-พระจอมมุนีได้ชนะช้างตัวประเสริฐชื่อนาพาคีรี เป็นช้างเมายิ่งนัก
แสนที่จะทารุณประคองไฟฟ้าและจักรอาวุธและสายฟ้า ด้วยวิธีรดลงด้วยน้ำ คือ พระ
เมตตา ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน

อุกชิตตะชัคคะมะติหัตตะสุมารุณันตัง

ธาวันติโยชนะนะปะถังคุลิมาละวันตัง

อิทธิภิสังฆะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

คำแปล-พระจอมมุนี มีพระหฤทัยที่ไปในจะกระทำอิทธิปาฏิหารย์
ได้ชนะ โจรองคุลิมาล (ผู้มีพวงศื่อนี้ว่ามีมือของมนุษย์) แสนร้ายกาจ มี
ฝีมือ ถือดาบวิ่งไล่พระองค์ไปเส้นทาง ๓ โยชน์ ด้วยเดชแห่งพระพุทธ
ชัยมงคลนั้น ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน

กัตวานะ กัณฐะมูทะรัง อิวะ กัพภินิยา

จิณฺญายะ ทูณฺฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชเณ

ถันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

คำแปล- พระจอมมุนีได้ชนะความกล้าร้ายของนางจิณฺญามาณวิกา ทำอาการ
ประหนึ่งว่ามีครรภ์ เพราะทำไม่มีสัญญาณอันกลม ให้เป็นคู่มิตรอง ด้วยวิธีสมาธิอัน
งาม คือความระงับพระหฤทัยในท่ามกลางหมู่ชน ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น
ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน

ธัจฉัง วิหายะ มะติสัจจะกะวาทะเกตุง

วาทาภิโรปีตะมะนัง อะติอันธะภูตัง

ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

คำแปล-พระจอมมุนี รุ่งเรืองแล้วด้วยประทีป คือ ปัญญา ได้ชนะสังกนิครนถ์
ผู้มีอชฌาสัยในที่จะสละเสียซึ่งความสัจย์ มีใจในที่จะยกถ้อยคำของตนให้สูงคุดยก
ธง เป็นผู้มีคณนยั้งนัก ด้วยเทศนาญาณวิธี คือรู้อชฌาสัยแล้วตรัสเทศนา ด้วยเดชแห่ง
พระพุทธรชัยมงคลนั้น ขอชัยมงคลทั้งหลายจงมีแก่ท่าน

นันทโทปะนันทะภูชะคัง วิพุชัง มะหิทธิง

ปุตเตนะ เถระภูชะเคนะ ทะมาปะยันโต

อิทธิปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

คำแปล-พระจอมมุนีโปรดให้พระโมคคัลลานเถระพุทธรชิโนรส นิรมิตกาย
เป็นนาคราชไปทรมานพญานาคราช ชื่อนันทโทปะนันทะ ผู้มีความรู้ผิด มีฤทธิมาก
ด้วยวิธีการให้อุปเทสแห่งฤทธิแก่พระเถระ ด้วยเดชแห่งพระพุทธรชัยมงคลนั้น ขอ
ชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน

ทุกคาหะทีฏฐิภูชะเคนะ สุทัฏฐะหัตถัง

พรหมัง วิสุทธิชุติมิทธิพะกาภิธานัง

ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท

ตันเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

คำแปล-พระจอมมุนีได้ชนะพรหม ผู้มีนามว่า ท้าวพกาผู้มีฤทธิ มีอันสำคัญตน
ว่าเป็นผู้รุ่งเรืองด้วยคุณอันบริสุทธิ์ มีมืออันท้าวภูซงศ์คือทิวฎฐิตที่ตนถือผิด รัศรีงไว้
แน่นแน่นแล้วด้วยวิธีวางยาอันวิเศษ คือเทศนาญาณ ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคล
นั้น ขอชัยมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน

เอตปิ พุทธะชยะมังคะละอัญญะคาถา,

โย วาจะโน ทินะทีเน สาระเต มะตันที,

หิต์วานะเนกะวิวิธานิ จุปัททะวานิ,

โมกขัง สุขัง อะธิกะเมยยะ นะโร สะปัญโญ ฯ

คำแปล-นรชนใด มีปัญญาไม่เกียจคร้าน สวดก็ดี ระลึกก็ดี ซึ่งพระพุทธชัย
มงคล ๘ คาถาแม่เหล่านี้ทุกๆวัน นรชนนั้นจะพึงละเอียดได้ ซึ่งอุปัทวันตรายทั้งหลาย
มีประการต่างๆ เป็นอนันต์ ถึงซึ่งวิโมกขสิวาลัย อันเป็นบรมสุขแล

มะหาการุณิโก นาโถ
ปุเรตวา ปาระมี สัพพา
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ
ชะยันโต โพธิยา มูเล
เอวัง ตวัง วิชะโย โหหิ
อะปะราชิตะปัลลังเก
อะภิสเสเก สัพพะพุทธานัง
สุหนักขัตตัง สุมังคะลัง

หิตายะ สัพพะปาณินัง
ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
โหตุ เต ชยะมังคะลัง ฯ
สักยานัง นันทิวัทธมโน
ชะยัสสุ ชยะมังคะเล
สีเส ปะฐะวิโปกชะเร
อัครปปัตโต ปะโมทะติ ฯ
สุปะภาตัง สุหุฎฐิตัง

สุชะโณ สุมุหุตโต จะ
ปะทักขิณัง กายะกัมมัง
ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง
ปะทักขิณานิ กัตวานะ

สุยัญญัง พรหมะจาริสู
วาจากัมมัง ปะทักขิณัง
ปะณิธี เต ปะทักขิณา
ละกันตัตเต ปะทักขิणे ฯ

คำแปล-ผู้เป็นที่พึ่งของสัตว์ ประกอบด้วยพระมหากษัตริย์ ยังบารมีทั้งหลายทั้งปวงให้เต็ม เพื่อประโยชน์แก่สรรพสัตว์ ถึงความตรัสรู้อันอุดม ด้วยความกล่าวสัตย์นี้ ขอชัยมงคลจงมีแก่ท่าน ขอท่านจงมีชัยชนะ ในมงคลพิธี เหมือนพระจอมมุนีทรงชนะมารที่โคนต้นโพธิพฤกษ์ ถึงความเป็นผู้เลิศในสรรพพุทธาภิเษก ทรงปราโมทย์ อยู่บนอปราจิตบัลลังก์อันสูง เป็นจอมมหาปฐพีทรงเพิ่มพูนความยินดี แก่หมู่พระประยูรญาติสาकยวงศ์ ฉะนั้น เทอญ เวลาที่สัตว์ประพฤติชอบชื่อว่าฤกษ์ดี มงคลดี สว่างดี รุ่งดี และขณะดี ครู่ดี บูชาดีแล้ว ในพรหมจารีบุคคลทั้งหลาย กายกรรมเป็น ประทักษิณส่วนเบื้องขวา วชิกรรม เป็นประทักษิณส่วนเบื้องขวา มโนกรรม เป็น ประทักษิณส่วนเบื้องขวา ความปรารถนาของท่าน เป็นประทักษิณส่วนเบื้องขวา สัตว์ทั้งหลาย ทำกรรมอันเป็นประทักษิณส่วนเบื้องขวาแล้ว ย่อมได้ประโยชน์ทั้งหลาย อันเป็นประทักษิณส่วนเบื้องขวาฯ

มงคลจักรวาลใหญ่

สิริธิติมะติเตโชชะยะสิทธิ มะหิทิมะหาคุณาปะริมิตะปุลญญาธิกา
รัสสะ สัพพันตะรายะนิวาระณะสะมัตถัสสะ ภาคะวะโต อะระหะโต
สัมมาสัมพุทธัสสะ ทวัตติงสะมะหาปุริสะลักขะณานุภาเวนะ อะสีตยา
นุพยัญชนะนานุภาเวนะ อัญจุตตะระสะตะมังคะลานุภาเวนะ ทัพพะณะ

รังษิยานุภาวณะ เกตุมานุภาวณะ ทะสะปาระมิตานุภาวณะ ทะสะอุ
ปะปาระมิตานุภาวณะ ทะสะปะระมัตตะปาระมิตา นุภาวณะ สีละ
สะมาธิปัญญาณุภาวณะ พุทธานุภาวณะ รัจฉานุภาวณะ สังกษานุภาว
ณะ เตชานุภาวณะ อิทธานุภาวณะ พระลानุภาวณะ เญยยะรัจฉานุภาว
ณะ จะตุราสีติสะหัสสะ รัจฉักขันธานุภาวณะ นะวะโลกุตตะระรัจฉานุ
ภาวณะ อัญญักคิกะมัคคานุภาวณะ อัญญะสะมาปัตตติยานุภาวณะ
ฉะพะภิญญานุภาวณะ จะตุสัจจะญาณานุภาวณะ ทะสะพะละญาณานุ
ภาวณะ สัพพะปัญญะตะญาณานุภาวณะ เมตตากะรุณามุทิตาอุเปกขานุ
ภาวณะ สัพพะปะริตตานุภาวณะ ระตะนัตตะยะสะระณานุภาวณะ
ตุย्हัง สัพพะโรคะโสกุปัททะวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสา วินัสสันตุ
สัพพะอันตะรายาปี วินัสสันตุ สัพพะสังกัปปา ตุย्हัง สะมิขณันตุ
ทีมายุตา ตุย्हัง โหตุ สะตะวัสสะชีเวนะ สะมังคิโก โหตุ สัพพะทาฯ อ
กาสะปัพพะตะวะนะภูมิกังคามะหาสะมุททา อารักขะกา เทวะตา สะ
ทา ตุมเห อะนุรัักขันตุ ฯ

คำแปล-ด้วยอำนาจ แห่งพระมหาปริสลักษณะ ๓๒ ประการ แห่งพระผู้มี
พระภาคเจ้าผู้เป็นพระอรหันต์ผู้ตรัสรู้ชอบโดยพระองค์เอง ผู้มีบุญญาธิการอันกำหนด
ไม่ได้ ด้วยพระฤทธิ์อันใหญ่ และพระคุณอันใหญ่ อันสำเร็จด้วยพระสิริ พระปัญญา
เครื่องตั้งมั่น พระปัญญาเครื่องรู้ พระเดชและพระชัย ผู้สามารถห้ามเสียซึ่งสรรพ
อันตราย ด้วยอำนาจแห่งอนุพยัญชนะ ๘๐, ด้วยอำนาจแห่งมงคล ๑๐๘ ประการ,
ด้วยอำนาจแห่งพระรัศมีมีพรรณ ๖ ประการ, ด้วยอำนาจแห่งพระเกตุมาลา, ด้วย

อานุภาพแห่งพระบารมี ๑๐ ประการ, ด้วยอานุภาพแห่งพระอุปปารมี ๑๐ ประการ, ด้วยอานุภาพแห่งพระปรมัตถปารมี ๑๐ ประการ, ด้วยอานุภาพแห่งศีล สมาธิ ปัญญา, ด้วยอานุภาพแห่งพระพุทธรัตนนะ, ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมรัตนะ, ด้วยอานุภาพแห่งพระสังฆรัตนะ, ด้วยอานุภาพแห่งพระเดช, ด้วยอานุภาพแห่งพระฤทธิ, ด้วยอานุภาพแห่งพระกำลัง, ด้วยอานุภาพแห่งพระเฉยยธรรม, ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมขั้น ๘๔,๐๐๐, ด้วยอานุภาพแห่งโลกุตตรธรรม ๘ ประการ, ด้วยอานุภาพแห่งพระอริยมรรคมีองค์ ๘ ประการ, ด้วยอานุภาพแห่งพระสมบัติ ๘ ประการ, ด้วยอานุภาพแห่งพระอภิญา ๖ ประการ, ด้วยอานุภาพแห่งพระญาณในสังขะ ๔, ด้วยอานุภาพแห่งพระญาณมีกำลัง ๑๐ ประการ, ด้วยอานุภาพแห่งพระสัพพัญญุตญาณ, ด้วยอานุภาพแห่งพระเมตตา พระกรุณา พระมุทิตา พระอุเบกขา, ด้วยอานุภาพแห่งพระปริตรทั้งปวง, ด้วยอานุภาพแห่งการระลึกถึงพระรัตนตรัย (ที่กล่าวมานี้), แม่เหล่าโรค โสกะ อุบัติวะ ทุกข์ โทมนัส อุปายาส ทั้งปวง ของท่านจงสิ้นสูญไป, แม่เหล่าอันตรายทั้งปวง จงสิ้นสูญไป, สรรพความคำริขของท่านจงสำเร็จด้วยดี, ความเป็นผู้มีอายุยืน จงมีแก่ท่าน, ท่านจงเป็นผู้มีความพร้อมเพรียงด้วยความเป็นอยู่สิ้น ๑๐๐ ปี ทุกเมื่อ, เทพเจ้าทั้งหลาย ผู้คุ้มครองสถิตย์อยู่ในอากาศและบรรพตไพโรสณฑ์ ภูมิสถาน แม่น้ำคงคา มหาสมุทร จงตามรักษาท่านทั้งหลายทุกเมื่อ เทอญฯ

คำขอขมาพระรัตนตรัย

อุกาสะ ทวาระตะเยนะ กะตั้ง,
ถัพพัง อะปะราธัง ขะมะตุ โน ภัันเต, วันทามิ ภัันเต เจตียัง,
ถัพพัง ถัพพัตถะฐาเน, สุปะติฏฐิตัง สารีรังกะชาตุง,
มะหาโพธิง พุทธะรูปัง สักการัตถัง, อะหัง วันทามิ ชาตุโย,
อะหัง วันทามิ ถัพพะโส, อิจเจตัง ระตะนัตตะยัง,
อะหัง วันทามิ ถัพพะทา, พุทธบูชา มะหาเตชะวันโต,
ธัมมะบูชา มะหัพปัญญโย, สังฆะบูชา มะหาโภคะวะโห,
พุทธานัง ธัมมัง สังฆัง, ชีวิตัง ยาวะ นิพพานัง สาระณัง คัจฉามิ,
ปะริสุทโธ อะหัง ภัันเต, ปะริสุทโธ ทิ มัง, พุทโธ ธัมโม สังโฆ ชาเรตุ,
ถัพเพ สัตตา สะทา โหนตุ อะเวรา สุขะชีวิน,
กะตั้ง ปุญญังพะลัง มัยหัง ถัพเพ ภากี ภาวันตุ เต ฯ

คำลาถลับบ้าน

(ลา) หนัันทะทานิ มะยัง ภัันเต อาปุจฉามะ พะหุ กิจจา มะยัง พะหุกะระณียา (รออนุญาต)
(พระกล่าว) ยัสสะทานิ ตุมเหหิ กาลัง มัญญะถะ
(ผู้ลาถลับ) สาธุ ภัันเต (กราบ ๓ ครั้ง)

คำอาราธนาศีล ๕

มะยัง ภันเต ตีสระระณนะ สะหะ ปัญจะ สีตานิ ยาจามะ.
ทุดิยัมปิ มะยัง ภันเต ตีสระระณนะ สะหะ ปัญจะ สีตานิ ยาจามะ.
ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต ตีสระระณนะ สะหะ ปัญจะ สีตานิ ยาจามะ.

คำนมัสการพระพุทธเจ้า

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะฯ (สวด ๓ จบ)

พุทฺธัง สรรณัง คัจฉามิ ฐัมมัง สรรณัง คัจฉามิ สังฆัง สรรณัง คัจฉามิ
ทุดิยัมปิ พุทฺธัง สรรณัง คัจฉามิ ทุดิยัมปิ ฐัมมัง สรรณัง คัจฉามิ ทุดิยัมปิ สังฆัง สรรณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ พุทฺธัง สรรณัง คัจฉามิ ตะติยัมปิ ฐัมมัง สรรณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ สังฆัง สรรณัง คัจฉามิ

คำสมาทานศีล ๕

ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
กาเมสุมิจฉาจารา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
สุราเมระยะมัจจะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
อิมานิ ปัญจะ สิกขาปะทานิ สมาทิยามิ (๓ ครั้ง)

สมาทานศีล ๕ ก่อนคำลากลับบ้าน (ใช้เฉพาะหลังวันพระและเทศกาล)

คำลากลับบ้าน

(ลา) หันทะทานิ มะยัง ภันเต อาปุจฉามะ พะหุ กิจจา มะยัง พะหุกะระณียา (รออนุญาต)
(พระกล่าว) ยัสสะทานิ ตุมเหหิ กาลัง มัญญะถะ
(ผู้ลากกล่าว) สาธุ ภันเต (กราบ ๓ ครั้ง)

ทำวัตรเย็น
นมัสการพระรัตนตรัย
(และวันอาทิตย์)

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา,

พระผู้มีพระภาคเจ้าเป็นพระอรหันต์ ดับเพลิงกิเลส เพลิงทุกข์
สิ้นเชิง ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

พุทฺธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ.

ข้าพเจ้าอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน

(กราบ)

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม,

พระธรรมเป็นธรรมที่ผู้มีพระภาคเจ้า ตรัสไว้ดีแล้ว

ธัมมัง นะมัสสามิ.

ข้าพเจ้านมัสการพระธรรม

(กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า ปฏิบัติดีแล้ว

สังฆัง นะมามิ.

ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์

(กราบ)

ปุพพะภาคะนะมะการ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ ฯ

(กล่าว ๓ จบ)

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส
ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

พุทธานุสสะติ

ตั้ง โข ปะนะ ภะคะวันตัง เอวัง กัลยาโณ กิตติสัทโท อพภูค
คะโต, อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทฺโธ, วิชชาจะ
ระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู, อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ
สัตถาเทวะมะนุสสานัง พุทฺโธ ภะคะวาติ ฯ

คำแปล-ก็กิตติศัพท์อันงามของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ได้ฟังไปแล้วอย่างนี้ว่า
เพราะเหตุอย่างนี้ๆ, พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น เป็นผู้ไกลจากกิเลส ตรัสรู้ชอบ
ได้โดยพระองค์เอง เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชาและจรณะ เป็นผู้ไปแล้วด้วยดี เป็นผู้รู้
โลกอย่างแจ่มแจ้ง เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษที่ควรฝึกได้ อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า เป็น
ครูผู้สอนของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน ด้วยธรรม เป็นผู้ม
ีความจำเริญ จำแนกธรรม สั่งสอนสัตว์, ดังนี้

(นำ) หันทะ มะยัง พุทธาภิกิติง กะโรมะ เสฯ

(รับ) พุทธะวาระหันตะวะระตาทิกุณาภียุตโต

สุทธาภิญญาณะกะรุณาหิ สะมาคะตัตโต

โพเชสิ โย สุชนะตัง กะมะลังวะ สฺุโร

พระพุทธเจ้าเป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ ข้าพเจ้าพึง
เจริญในพระศาสนาของพระศาสดา ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระพุทธเจ้า ได้ขวนขวาย
บุญใด ในบัดนี้ อันตรายทั้งปวง อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้า ด้วยเดชแห่งบุญนั้น

(กราบหมอบลงว่า)

กาเยนะ วาจาเยนะ วะ เจตะสา วา
พุทฺธเ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง
พุทฺธเ ปะฎีกคัณหะตุ อัจจะยันตัง
กถันตะเร สังวะริตฺตุง วะ พุทฺธเ ฯ

คำแปล- ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาที่ดี ด้วยใจที่ดี กรรมนำติดี้นอนอันใด ที่ข้าพเจ้า
กระทำแล้วในพระพุทธเจ้า ขอพระพุทธเจ้าจงดั่ง โทษล่วงเกินอันนั้น เพื่อการ
สำรวมระวังในพระพุทธเจ้า ในกาลต่อไป

ธัมมานุสสะติ

(นำ) หันทะ มะยัง ธัมมานุสสะตินะยัง กะโรมะ เสาฯ

(รับ) สักขาโต ภะคะวะตา ธัมโม, สันทิฏฐิโก อะกาลิโก

เอหิ ปัสสิโก, โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิตีฯ

คำแปล- พระธรรมเป็นสิ่งที่พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสไว้ดีแล้ว, เป็นสิ่งที่ผู้
ศึกษาและปฏิบัติพึงเห็นได้ด้วยตนเอง, เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้และให้ผลได้ไม่จำกัดกาล,
เป็นสิ่งที่ควรกล่าวกับผู้อื่นว่า ท่านจงมาดูเถิด, เป็นสิ่งที่ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว, เป็นสิ่ง
ที่ผู้รู้ก็รู้ได้เฉพาะตน ดังนี้

(นำ) หันทะ มะยัง ชัมมาภิกขิตัง กะโรมะ เส ๗

(รับ) ส้วากขาตะตาทิคุณะโยคะวะเสนะ เสยโย

โย มัคคะปากะปะริยัตติวิโมกขะเภโท

ชัมโม กุโลกะปะตะนา ตะทะชาริชาเร

วันทามะหัง ตะมะหะรัง ะระชัมมะเมตัง

ชัมโม โย สัพพะปาณีนัง

สระระณัง เขมะมุตะมัง

ทุดิยานุสสะติฏฐานัง

วันทามิ ตัง สิเรนะหัง

ชัมมัสสาหัสมิ ทาโส (ญ.ทาสี) ะ

ชัมโม เม สามีกิสสะโร

ชัมโม ทุกขัสสะ ฆาตา จะ

วิธาตา จะ หิตัสสะ เม

ชัมมัสสาหัง นิยยาเทมิ

สระริรัญชีวัตถุจิทัง

วันทันโตหัง (ญ.วันทันตีหัง) ะริสสามิ

ชัมมัสเสวะ สุชัมมะตัง

นัตถิ เม สระระณัง อัญญัง

ชัมโม เม สระระณัง ะรัง

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

วัฑฒะยัง สัตถุ สาสะเน

ชัมมัง เม วันทะมานะ (ญ.วันทะมานายะ) ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิระ

สัพเพปิ อันตะรายา เม

มาहेสุง ตัสสะ เตชะสาฯ

คำแปล- พระธรรมเป็นสิ่งที่ประเสริฐ เพราะประกอบด้วยคุณ, คือความที่พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ดีแล้ว เป็นต้น, เป็นธรรมอันจำแนกเป็น มรรค ผล ปิยัติ และนิพพาน, เป็นธรรมทรงไว้ซึ่งผู้ทรงธรรม จากการตกไปสู่โลกที่ชั่ว, ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมอันประเสริฐนั้น, อันเป็นเครื่องขจัดเสียซึ่งความมืด, พระธรรมใด เป็นสรณะอันเกษมสูงสุดของสัตว์ทั้งหลาย, ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมนั้น อันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึกองค์ที่สองด้วยเศียรเกล้า, ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระธรรม, พระธรรมเป็นนายมีอิสระเหนือข้าพเจ้า, พระธรรมเป็นเครื่องกำจัดทุกข์และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า, ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้ แต่พระธรรม, ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติตาม, ซึ่งความเป็นธรรมดีของพระธรรม, สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี, พระธรรมเป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า, ด้วยการกล่าวคำสัจนี้ ข้าพเจ้าพึงเจริญในพระศาสนาของพระศาสดา, ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระธรรม, ได้ขวนขวายบุญใด ในบัดนี้, อันตรายทั้งปวง อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้าด้วยเดชแห่งบุญนั้น

(กราบหมอบลงว่า)

กายนะ วาจาเย วะ เจตะสา วา

ชัมเม กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง

ชัมโม ปะภูคคัณหะตุ อัจจะยันตัง

กาลันตะเร สังวะริตุง วะ ชัมเม ฯ

คำแปล- ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี, กรรมนำดีเตียนอันใด ที่ข้าพเจ้ากระทำแล้วในพระธรรม, ขอพระธรรม จงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น, เพื่อการสำรวมระวัง ในพระธรรมในกาลต่อไป

สังฆมานุสสละติ

- (นำ) หันทะ มะยัง สังฆมานุสสละตินะยัง กะโรมะ เส ๗
- (รับ) สุปะฏิป็นโน ภะคะวะโต สภาวะกะสังโฆ, อุชุปะฏิป็นโน
ภะคะวะโต สภาวะกะสังโฆ, ญายะปะฏิป็นโน ภะคะวะโต
สภาวะกะสังโฆ, สามีจิปะฏิป็นโน ภะคะวะโต สภาวะกะสังโฆ,
ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยูกานิ อัญญะ ปุริสะปุคคะลา,
เอสะ ภะคะวะโต สภาวะกะสังโฆ, อาหุเนยโย ปาหุเนยโย
ทักขิณเยโย อัญชะลิกะระณเยโย, อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง
โลกัสสาติ ๗

คำแปล- พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่ใด, ปฏิบัติดีแล้ว, ปฏิบัติ
ตรงแล้ว, ปฏิบัติเพื่อธรรมเป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว, ปฏิบัติสมควรแล้ว, ได้แก่
บุคคลเหล่านี้คือ, คู่แห่งบุรุษ ๔ คู่ นับเรียงตัวบุรุษได้ ๘ บุรุษ, นั่นแหละ สงฆ์สาวก
ของพระผู้มีพระภาคเจ้า, เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา, เป็นสงฆ์ควรแก่
สักการะที่เขาจัดไว้ต้อนรับ, เป็นผู้ควรรับทักษิณาทาน, เป็นผู้ที่บุคคลทั่วไปควรทำ
อัญชลี, เป็นเนืองนาบุญของโลก, ไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า ดังนี้

- (นำ) หันทะ มะยัง สังฆามิกิติง กะโรมะ เส ๗
- (รับ) สัทธัมมะโซ สุปะฏิปัตติคฺคณาติยุตโต
โยญฺฐัพพิโธ อะริยะปุคคะละสังฆะเสฏฺฐโฐ
สีลาทิธัมมะปะวะราสะยะกายะจิตโต
วันทามะหัง ตะมะรียานะ คะณัง สุสุทธัง

สังโฆ โย สัพพะปาณีนัง

สระระณัง เขมะมุตตะมัง

ตะตียนุสสะติฏฐานัง

วันทามิ ตัง ติเรนะหัง

สังฆัสสาหัสมิ ทาโส^(ญ.ทาสี) วะ

สังโฆ เม สามิกิสสะโร

สังโฆ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ

วิธาทา จะ หิตัสสะ เม

สังฆัสสาหัง นียยาเทมิ

สระวีรัญชีวัตถุจิทัง

วันทันโตหัง^(ญ.วันทันตีหัง) จะริสตามิ

สังฆัสโสปะฏิปันนะตัง

นัตถิ เม สระระณัง อัญญัง

สังโฆ เม สระระณัง วะรัง

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

วัฑฒะยัง สัตถุ ฐาสะเน

สังฆัง เม วันทะมานะนะ^(ญ.วันทะมานายะ)

ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ

สัพเพปิ อันตะรายา เม

มาहेสุง ตัสสะ เตชะสา ฯ

คำแปล- พระสงฆ์ที่เกิดโดยพระสัทธรรม ประกอบด้วยคุณมีความปฏิบัติดี เป็นต้น, เป็นหมู่แห่งพระอริยบุคคลอันประเสริฐ แปรจำพวก, มีกายและจิต อันอาศัยธรรมมีศีลเป็นต้น อันบรร, ข้าพเจ้าไหว้หมู่แห่งพระอริยเจ้าเหล่านั้น อันบริสุทธิ์ด้วยดี

พระสงฆ์หมู่ใดเป็นสรณะอันเกษมสูงสุด ของสัตว์ทั้งหลาย, ข้าพเจ้าไหว้ พระสงฆ์หมู่นั้น อันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึกองค์ที่สาม ด้วยเศียรเกล้า, ข้าพเจ้าเป็น ทาสของพระสงฆ์ พระสงฆ์เป็นนาย มีอิสระเหนือข้าพเจ้า, พระสงฆ์เป็นเครื่องกำจัด ทุกข์ และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า, ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้ แด่พระสงฆ์, ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติดำตาม ซึ่งความปฏิบัติดีของพระสงฆ์, สรณะอื่นของ

ข้าพเจ้าไม่มี พระสงฆ์เป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า, ด้วยการกล่าวคำสัจนี้
ข้าพเจ้าพึงเจริญในพระศาสนาของพระศาสดา, ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระสงฆ์ได้
ชวนขวายนบุญใด ในบัดนี้, อันตรายทั้งปวง อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้า ด้วยเดชแห่งบุญนั้น

(กราบหมอบลงว่า)

กาเยนะ วาจาเยนะ วะ เจตะสา วา

สังฆเม กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง

สังโฆ ปะฎีกคัณหะตุ อัจจะยันตัง

กถันตะเร สังวะริตุง วะ สังฆเม ฯ

คำแปล-ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาที่ดี ด้วยใจที่ดี, กรรมนำดีเทียบอันใด ที่ข้าพเจ้า
กระทำแล้วในพระสงฆ์, ขอพระสงฆ์ จงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น, เพื่อการสำรวม
ระวัง ในพระสงฆ์ในกาลต่อไป

พึงธรรม นั่งสมาธิ

(เฉพาะวันอาทิตย์ สวดต่อหน้า ๔๕-๖๑)

ต้นสวดมนต์

ปฐปะภาคะนะมะการ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ ฯ

(กล่าว ๓ จบ)

สละระณะคะมะนะปาฐะ

	พุทฺธัง	สละระณัง	คัจฉามิ
	ธัมมัง	สละระณัง	คัจฉามิ
	สังฆัง	สละระณัง	คัจฉามิ
ทุติยัมปิ	พุทฺธัง	สละระณัง	คัจฉามิ
ทุติยัมปิ	ธัมมัง	สละระณัง	คัจฉามิ
ทุติยัมปิ	สังฆัง	สละระณัง	คัจฉามิ
ตะติยัมปิ	พุทฺธัง	สละระณัง	คัจฉามิ
ตะติยัมปิ	ธัมมัง	สละระณัง	คัจฉามิ
ตะติยัมปิ	สังฆัง	สละระณัง	คัจฉามิ

สัจจะกิริยากาถา

นัตถิ เม สรรณัง อัญญัง พุทฺโธ เม สรรณัง วะรัง.
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เม โหตุ สัพพะทา.
นัตถิ เม สรรณัง อัญญัง รัมโม เม สรรณัง วะรัง.
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เม โหตุ สัพพะทา.
นัตถิ เม สรรณัง อัญญัง สัมโม เม สรรณัง วะรัง.
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โสตถิ เม โหตุ สัพพะทา.

มหาการุณิกอนาโถติยาทิกะถา

มะหาการุณิกो नाโठो อตฺถายะ สัพพะปาณินัง
ปุเรตฺวา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ มา โหนตุ สัพพุปัฑฑะวา
มะหาการุณิกो नाโठो หิตายะ สัพพะปาณินัง
ปุเรตฺวา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ มา โหนตุ สัพพุปัฑฑะวา
มะหาการุณิกो नाโठो สุขายะ สัพพะปาณินัง
ปุเรตฺวา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ มา โหนตุ สัพพุปัฑฑะวา

(ฟังพระสวดบาลี/ชีพรามณฺ์นั่งสมาธิ)

จักกัวิงสะทะสะมะปะระเมนทะมะหาราชาภิกุติกาธา

นันทัมคธเจถิมพระเกียรติ

มะหาเวชิราลังกะระโณ
มะหาเตชานูภาโว จะ
ทัฬหัง กะตัญญุตาสฐายี
ทะยามานะสะลัมปันโน
สังกะหานุปะปะทาเนนะ
ลัฟเพลลัง สะมะณานัมปิ
ลัฟพะกิจจานิ กาเรติ
ภูปาถัตตะกะรังเคหิ
เสฏฐัสส ราชะภาวัสสะ
ตัสมาทานิ นะรินโทยัง
วะระมุทธาภิสิตโต วะ
ระตะนัตถยานูภาเวนะ
ปะระเมนทะมะหาราชา
วัณณะวา พะละลัมปันโน
รัฐฐาภิปาละโนปายัง
รัชชัง ชัมเมนะ กาเรตุ
ลัมพุททะสาสะนัง เสฏฐะ
ปโปปะตุ ลัฟพะโสตถิถุจะ
จิรัง รัชเช ปะติฐฐาตุ
ลัฟพันตะรายะโมกขายะ

ทัฬหานัง ปิยะชัตติโย
พะหุสัถตะวิจักกะโณ
พุทธาติติพพะการะโว
สะทา การะณะโกวิโท
ชัมมิการักกะคุตติยา
ลัฟเพลลัง รัฐฐวาสินัง
สารัตถิกานิ ลัฟพะโส
อะเนเกหาภิมัณโฑโต
อะนุรุโป อะนินทियो
ลัมปุณณะปุญญะปาละมี
ทะสะโม โหติ ชัตติโย
ราชูนัง ปุญญะเตชะสา
ทีมาโยโก นีรามะโย
สุขิโต โหตุ ลัฟพะทา
วิจาระยัง วะ โยนิโส
ราชะชัมมัง อะโกปะยัง
อุปะถัมภะตุ ฐานะโส
ลัฟพัญจะ ชะยะมังคะลัง
สะทา ภัทธานิ ปัสสะตุ
เทวา รักขันตุ นัง สะทาติ ฯ

ทำยสวดมนต์

สู่มังคะละคาถา

โหตุ สัพพัง สุมังคะลัง	รักขันตุ สัพพะเทวตา
สัพพะพุทธานุภาวนะ	โสตถิ โหนตุ นิรันตะรัง
โหตุ สัพพัง สุมังคะลัง	รักขันตุ สัพพะเทวตา
สัพพะชัมมานุภาวนะ	โสตถิ โหนตุ นิรันตะรัง
โหตุ สัพพัง สุมังคะลัง	รักขันตุ สัพพะเทวตา
สัพพะสังฆมานุภาวนะ	โสตถิ โหนตุ นิรัน ตะรัง.

ปัตติทานะคาถา

ยา เทวะตา สันติ วิหาระวาสิณี,
อุเป ฆะเร โโพธิฆะเร ตะหิง ตะหิง,
ตา ชัมมะทานะนะ ภาวันตุ ปุชิตา,
โสตถิง กะโรนเตชะ วิหาระมัตตะเต.
เถรา จะ มัชฌา นะวะกา จะ ภิกขะโว,

สารามิกา ทานะปะตี อุปาสกา,
คามา จะ เทธา นิคะมา จะ อิศสะรา,
สัปปาณะภูตา สุจิตา ภาวันตุ เต.
ชะลาพุชา เยปี จะ อัณฑะสัมภะวา,
สังเสทะชาตา อะถะโวปะปาติกา,
นียยานิกัง ชัมมะวะรัง ปะฏิจจะ เต,
สัพเพปี ทุกขัสสะ กะโรนตุ สังขะยัง.

ฐาตุ จิรัง สะตัง ชัมโม	ชัมมัทธะรา จะ ปุคคะลา,
สังโฆ โหตุ สะมัคโค วะ	อตัถายะ จะ หิตายะ จะ.
อัมเห รักขะตุ สัมชัมโม	สัพเพปี ชัมมะจารีโน,
วุฑฒิง สัมปาปุณเณยามะ	ชัมเม อะริยัปปะเวทิตะ.

อะตีตะปัจจะเวกขะณะวิธี

อชชะ มะยา อะปัจจะเวกขิต์วา ยัง จีวะรัง ปะริภุตตัง,
จิวรโค อันเรมิได้พิจารณาบริโภคแล้ว ในวันนี้,
ตั้ง ยาวะเทวะ สัตัสสะ ปะฏิมาตายะ,
จิวรนั้น เราบริโภคแล้ว เพียงเพื่อบำบัดหนาว,
อุณหัสสะ ปะฏิมาตายะ,
เพื่อบำบัดร้อน,

ทั้งสะเกษะสะวาตตะปะสิริง สะปะสัสมัสนันัง ปะภูฆาตายะ,
เพื่อบำบัดสัสมัสน์เหลือบ ยุง ลม แดด และสัตว์เลื้อยคลานทั้งหลาย

ยาระทေး หิริโกปิณะปะภูฆาตะนัตถัง,
เพียงเพื่อปกปิดอวัยวะที่น่าละอาย,

อัสชะ มะยา อะปัจจะเวกขิต์วา โย ปิณฑะปาโต ปะริภุตโต,
บิณฑบาตใด อันเรามีได้พิจารณา บริโภคแล้ว ในวันนี้,

โส เนวะ ทวายะ นะ มะทายะ นะ มัณฑะนายะ นะ วิภูสะนาย,
บิณฑบาตนั้น เราบริโภคแล้ว, ไม่เพื่อเล่น ไม่เพื่อเมา
ไม่เพื่อสคโส ไม่เพื่อเปล่งปลั่ง,

ยาระทေး อิมัสสะ กายัสสะ ฐิตียา ยาปะนายะ วิหิงสุปะระติยา
พรั้มจะรียานุกะหายะ,

เพียงเพื่อตั้งอยู่แห่งกายนี้, เพื่อให้ชีวิตเป็นไป, เพื่อระงับความ
ลำบาก, และเพื่อประพฤติ พรหมจรรย์

อิติ ปุราณัญจะ เวทะนัง ปะภูฆังขามิ นะวัณจะ เวทะนัง นะ อุปปาเทส
สามิ,

ด้วยคิดว่า เราจะระงับเวทนาเก่าเสียได้ด้วย จะมียังเวทนาใหม่ให้
เกิดขึ้น ได้ด้วย

ยาตรา จะ เม ณะวิสสะติ อะนะวัชชะตา จะ ฆาสูวิหาโร จาติ,

ความเป็นไป ความหาโทษมิได้ และความอยู่ผาสุกของเราจะมี
ด้วย เพราะเหตุอย่างนี้

อัชชะ มะยา อะปัจจะเวกขิตฺวา ยง เสนาสะนัง ปะริภุตตัง,
เสนาสะนะโค อันเรามิได้พิจารณาบริ โภคแล้วในวันนี้

ตัง ยาวะเทวะ สิตฺตสสะ ปะฏิฆาตายะ,

เสนาสะนะนั้น เราบริ โภคแล้ว เพียงเพื่อบำบัดหนาว

อุณหสสะ ปะฏิฆาตายะ, เพื่อบำบัดร้อน

ทังสะมะกะสะวาตา ตะปะสิริง สะปะสัสมัสนันัง ปะฏิฆาตายะ,

เพื่อบำบัดสัมผัสเหลือง ขุ่น ลม แดด และสัตว์เลื้อยคลานทั้งหลาย

ยาวะเทวะ อุตุปะริสสะยะวิโนทะนัง ปะฏิสัถานารามัตถัง,

เพียงเพื่อหลีกเลี่ยงภัยอันเกิดขึ้นแต่ฤดูเสีย และเพื่อความสะดวก
ในการหลีกเลี่ยงอยู่

อัชชะ มะยา อะปัจจะเวกขิตฺวา โย คิลานะปัจจะยะเภสัชชะปะริกาโร
ปะริภุตโต,

คิลานะเภสัช โค อันเรามิได้พิจารณา บริ โภคแล้ว ในวันนี้

โส ยาวะเทวะ อุปันนानัง เวยยาพาธิกานัง เวทะนानัง ปะฏิฆาตายะ,

คิลานะเภสัชนั้น เราบริ โภคแล้ว เพียงเพื่อบำบัดเวทนา มีอาพาธ
ต่าง ๆ เป็นมูลอันเกิดขึ้นแล้ว

อัพยาปัชฌาปะระ มะตยาติฯ,

ความเป็นไป ความหาโทษมิได้เป็นอย่างยิ่ง ดังนี้แล ฯ

อะภินหาปัจจะเวกขณะวิธี

ชะราธัมโมมหิ ชะรัง อะนะตีโต, เรามีความแก่เป็นธรรมดา จะล่วงพ้นความแก่ไปไม่ได้

พะยาธัมโมมหิ พะยาธิง อะนะตีโต, เรามีความเจ็บไข้เป็นธรรมดา จะล่วงพ้นความเจ็บไข้ไปไม่ได้

มะระณะธัมโมมหิ มะระณัง อะนะตีโต, เรามีความตายเป็นธรรมดา จะล่วงพ้นความตายไปไม่ได้

สัพเพหิ เม ปิเยหิ มะนาเปหิ นานาภาโว วินาภาโว, เราจะละเว้นเป็นต่าง ๆ คือว่า จะต้องพลัดพรากจากของรักของเจริญใจทั้งสิ้นไป

กัมมัสสะโกมหิ กัมมะทายาโท กัมมะโยนิ กัมมะพันธุ กัมมะปะฏิสสะโร, เรามีกรรมเป็นของ ๆ ตน, มีกรรมเป็นผู้ให้ผล, มีกรรมเป็นแดนเกิด, มีกรรมเป็นผู้ติดตาม, มีกรรมเป็นที่พึงอาศัย

ยัง กัมมัง กะริสสามิ, กัลยาณัง วา ปาปะกัง วา, ตัสสะ ทายาโท ภาวิสสามิ, เราทำกรรมอันใดไว้, เป็นบุญหรือเป็นบาป, เราจักเป็นทายาท, คือว่าจักต้องได้รับผลของกรรมนั้น สืบไป

เอวัง อัมहेหิ อะภินหัง ปัจจะเวกขิตัพพัง, เราทั้งหลาย ควรพิจารณาอย่างนี้ทุกวัน ๆ เถิด

(บทสวดนี้เป็นคำสอนของพระพุทธเจ้า ให้สวดตามหนังสือ ห้ามเปลี่ยน)

ท้าวตติงสาการะปาฐะ

อะยัง โข เม กาโย	กายของเรานี้แล
อุทธัง ปาทะตะลา	เบื้องบนแต่พื้นเท้าขึ้นมา
อะโธ เกสะมัตตะกา	เบื้องต่ำแต่ปลายผมลงไป
ตะจะปะริยันโต	มีหนังหุ้มอยู่เป็นที่สุครอบ
ปุโรนानัปปะการัสสะ อะสุจิโน	เต็มไปด้วยของไม่สะอาดมีประการต่าง ๆ
อตฺถิ อิมัสสิมิง กายะ	มีอยู่ในกายนี้
เกสา คือผมทั้งหลาย	โลมา คือขนทั้งหลาย
นะขา คือเล็บทั้งหลาย	ทันตา คือฟันทั้งหลาย
ตะโจ คือหนัง	มังสัง คือเนื้อ
นะหารู คือเอ็นทั้งหลาย	อัญฐิ คือกระดูกทั้งหลาย
อัญฐิมิณฺหัง เยื่อในกระดูก	วักกัง ม้าม
หะทะยัง หัวใจ	ยะกะนัง ตับ
กิโถมะกััง ผังผืด	ปีหะกััง ไต
ปโปผาสัง ปอด	อันตัง ไส้ใหญ่
อันตะคุณฺหัง ไส้ย่อย	อุทะริยัง อาหารใหม่
กะรีสัง อาหารเก่า	มัตตะเก มัตตะลุงคัง
	เยื่อในสมองศีรษะ
ปีตตัง น้ำดี	เสมหัง น้ำเสลด

บุพโพ	น้ำเหลือง	โลหิต	น้ำเลือด
เสโท	น้ำเหลือง	เมโท	น้ำมันชั้น
อัสสุ	น้ำตา	วะสา	น้ำมันเหลว
เขโพ	น้ำลาย	สิงฆานิกา	น้ำมูก
ละลิกา	น้ำไขข้อ	มุตตัง	น้ำมูตร

เอวะ มะยัง เม กาโย
 อุตธัง ปาทะตะลา
 อะโธ เกสะมัตตะกา
 ตะจะปะริยันโต
 ปุโรนानัปปะการัสสะ อะสุจิโนติ

กายของเราเป็นอย่างนี้
 เบื้องบนแต่พื้นเท้าขึ้นมา
 เบื้องต่ำแต่ปลายผมลงไป
 มีหนังหุ้มอยู่เป็นที่สุดรอบ
 เต็มไปด้วยของไม่สะอาดมี
 ประการต่าง ๆ อย่างนี้แลฯ

(ฟังพระสวด)

(**เปิดหน้าต่างไป เพื่อสวดต่อ**)

ปัตติทานคาถา (แปล)

คาถากรวดน้ำ

พระราชนิพนธ์ ในรัชกาลที่ ๔

บุญญสัทธานิ กะตัสสะ ยานัญญานิ กะตานิ เม

เตสฺสัจจะ ภากิโน โหนตุ สัตตานั้นตาปปะมาณะกา

ขอสัตว์ทั้งหลาย ไม่มีที่สุด ไม่มีประมาณ, จงเป็นผู้มีส่วนแห่งบุญ
ที่ข้าพเจ้าได้ทำในบัดนี้, แลแห่งบุญทั้งหลายอื่นที่ข้าพเจ้าได้กระทำแล้ว

เย ปิยา คุณะวันตา จะ มัยหัง มาตาปิตาทะโย

คือ ชนเหล่าใด เป็นที่รัก ผู้มีคุณ, มีมารดาและบิดาของข้าพเจ้าเป็นต้น

ทิฏฐา เม จาปียาทิฏฐา วา อัญญเญ มัชฌัตตะเวรีโน

สัตตา ติฏฐันติ โลกัสสมิง เตะภูมมา จะตุโยนิกา

ที่ข้าพเจ้าได้เห็นหรือแม้ไม่ได้เห็น, และสัตว์ทั้งหลายอื่นที่เป็น
กลางและมีเวรกันตั้งอยู่ในโลก, เกิดในภูมิ สาม เกิดในกำเนิดสี่

ปัญฺเจะจะตุโวการา สังสะรันตา ภาวาระเว

มีชั้น ๕ แลชั้น ๑ แลชั้น ๔, ท่องเที่ยวอยู่ในภพน้อยแลภพใหญ่

ญาดัง เย ปัตติทานัมเม อะนุโมทนต์ุ เต สะยัง

สัตว์เหล่าใด ทราบการให้ส่วนบุญของข้าพเจ้าแล้ว, ขอสัตว์
เหล่านั้น จงอนุโมทนาเองเถิด

เย จิมัง นัปปะชานันติ เทวาเตสัง นิเวทะยุง

ก็สัตว์เหล่าใด ย่อมไม่ทราบการให้ส่วนบุญของข้าพเจ้านี้, ขอ
เทวดาททั้งหลาย ฟังแจ้งแก่สัตว์เหล่านั้น

มยา ทินนานะ ปุญญานัง อะนุโมทะนะเหตุนา

เพราะเหตุ คือ การอนุโมทนาบุญทั้งหลาย ที่ข้าพเจ้าให้แล้ว

สัพเพ สัตตา สะทา โหนตุ อะเวรา สุชะชีวิโน

ขอสัตว์ทั้งปวง จงอย่ามีเวร อยู่เป็นสุขเสมอเถิด

เขม্পปะทัยจะ ปัพโปนตุ เตสสา สิชณะตัง สุภา

แลจงถึงทางอันเกษมเถิด, ขอความหวังอันดีของสัตว์เหล่านั้น, จง
เป็นผลสำเร็จเทอญฯ

จากนี้ไปจะเป็นการเทศน์ของพระภิกษุสงฆ์ ขอให้พนมมือฟังด้วย
ความตั้งใจจะได้รับอานิสงค์ดีนักแลฯ และเมื่อพระเทศน์จบแล้ว ให้รับพร้อม
กันว่า “สาธุ”

พระคาถาชินบัญชร

โดย สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พฺรหฺมรํสี)

วัดระฆังโฆสิตารามวรมหาวิหาร

(ก่อนสวดพระคาถาบทนี้ให้ท่องนะโม ๓ จบก่อน)

ปุตตะกาโมละเภปุตตัง ณะกะกาโมละเภชะนัง

อัติกกาเยกายะญายะ เทวานังปิยะตังสุตตะวา

อิติปิโสภะคะวา ยะมะราชาโน ท้าวเวสสุวัณโณ

มรณังสุขัง อะระหังสุขะโต นะโมพุทชายะ

ชะยาสะนากะตา พุทธา เซตฺวา มารัง สะวาหะนัง

จะตุสัจจาสะภัง ระสัง

เย ปิวิงสุ ณะราสะภา

ตัมหังกะราทะโย พุทธา

อัญฐะวีสะติ นายะกา

ถัพเพ ปะติฏฐิตา มัยหัง

มัตตะเก เต มุณิสสะรา

สีเส ปะติฏฐิตโต มัยหัง

พุทฺโธ ฐัมโม ทะวิโลจะเน

ตั้งโหม ปะติฏฐิตโต มัยหัง

อูเร ถัพพะคุณากะโร

หะทะเย เม อะนุรุทฺโธ

สारीปุตฺโต จะ ทักขิณ

โกณทัถฺยโณ ปิฏฐิภาคัสสัมัง

โมคคัลลโน จะ วามะเก

ทักขิณ สะวะเน มัยหัง

อาสุง อานันทะราหูโล

กัศสะโป จะ มะหามาโม
เกสะโต ปิณฺณฐิกากัสมิง
นิตินโน ลีริสัมปันโน
กุมาระกัศสะโป เถโร
โส มัยหัง วะทะเน นิจจัง
ปุณฺโณ อังคฺลิตมาโล จะ
เถรา ปญฺจะ อิม ชาตา
เสสาสี่ติ มะหาเถรา
เอเตสี่ติ มะหาเถรา
ชะลันตา ลีละเตเชนะ
ระตะนัง ปุระโต อาสิ
ชะชัคคัง ปัจฉะโต อาสิ
ขันชะโมระปะริตตัญจะ
อากาเส ฉะทะนัง อาสิ
ชีนา นานา วาระสังยุตตา
วาตะปิตตาทิสัญชาตา
อะเสสา วินะยัง ยันตุ
วะสะโต เม สะกัจเจนะ
ชินะปัญฺชะระมัชฌัมหิ

อุภาตุง วามะโสตะเก
สุริโย วะ ปะกังกะโร
โสภีโต มุณีปุงคะโว
มะเหสี จิตตะวาทะโก
ปะติณฺฐาสิ คฺคณากะโร
อุปาตี นันทะสีวะลี
นะลาญฺเฏ ทิละกา มะมะ
วิชิตา ชินะสาวะกา
ชิตะวันโต ชิโนระสา
อังกะมังเคสุ สัณฺฐิตา
ทักขิณเ เมตตะสุตตะกัง
วามะ อังคฺลิตมาละกัง
อาภานาญิยะสุตตะกัง
เสสา ปาการะสัณฺฐิตา
สัตตูปาการะลังกะตา
พาหิรัชฌัตตูปัททะวา
อะนันตะชินะเตชะสา
สะทา สัมพุทชะปัญฺชะเร
วิหะรันตัง มะหีตะเล

สทา ปาเลนตุ มัง

สัพเพ เต มหาปุริสาสทา

อิจเจวะมันโต

สุคตโต สุรักโข

ชินานุภาเวนะ

ชิตุปัททะโว

ธัมมานุภาเวนะ

ชิตาริสังโฆ

สังฆานุภาเวนะ

ชิตันตะราโย

สัทธัมมานุภาวะปาติโต

จะรามิ ชินะปัญฺชะเรติ ฯ

คำแผ่เมตตา

สัพเพ สัตตา สทา โหนตุ อะเวรา สุขะชีวิโน,

ขอปวงสัตว์ทั้งหลาย, จงเป็นผู้ไม่มีเวรต่อกันและกัน, จงเป็นผู้
ดำรงชีพอยู่เป็นสุข ทุกเมื่อเถิด

กะตัง ปุญฺญะพะลัง มัยหัง สัพเพ ภากิ ภะวันตุ เตฯ

ขอปวงสัตว์ทั้งสิ้นนั้น, จงเป็นผู้มีส่วนได้เสวยผลบุญ, อันข้าพเจ้า
ได้บำเพ็ญด้วยกาย วาจา ใจ แล้วนั้นเทอญฯ

วันอาทิตย์ ถวายพรพระ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ,
วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู,
อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง
พุทโธ ภะคะวาติ ฯ

สวากขาโต ภะคะวะตา ชัมโม, สันติภูจ्ฌิโก อะกาลิโก,
เอहिปัสสิโก โอปะนะยิโก ปังจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ ฯ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัญฐะ ปุริสะปุคคะลา,
เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิณเย
โย อัญชะลิกะระณียะ, อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ ฯ

พาหุง สหัสสละหะนิมิตะสาธุขันตัง,
ครีเมขะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง
ทานาภิรมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

มาราติเรกะมะภियุชฌิตะสัพพะรัตติง
โฆรัมปะนาพะวะกะมักขะมะถัทธะยักขัง
ขันตีสุทนต์ะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

นาพาकिริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง
ท้าวักคิจักกะมะสะนีวะ สุทธารุณันตัง
เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

อุกขิตตะขัคคะมะติหัตตะสุทธารุณันตัง
ธาวันตีโยชะนะปะถังकुลิมาละวันตัง
อิทธิภิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิฯ

กัตถวานะ กิณฺฐะมุทะรัง อิวะ คัพภินียา
จิณฺฎายะ ทุณฺฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชเณ
สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท

ต้นเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานีฯ

สัจจัง วิหายะ มะติสัจจะกะวาตะเกตุง
วาทาภิโรปีตะมะนัง อะติอันธะภูตัง
ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตะวา มุนินโท

ต้นเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานีฯ

นันโทปะนันทะภูชะคัง วิพุชัง มะหิทธิง
ปุตเตนะ เถระภูชะเคนะ ทะมาปะยันโต
อิทธูปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท

ต้นเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานีฯ

ทุกคาหะทีฏฐิภูชะเคนะ สุทัฏฐะหัตถัง
พรหมัง วิสุททธิชุติมิทธิพะกาภิธานัง
ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท

ต้นเตชะสา ภาวะตุ เต ชะยะมังคะลานีฯ

เอตาปี พุทธะชะยะมังคะละอัฏฐะคาธา,
โย วาจะโน ทินะทีเน สาระเต มะตันที,
หิตวานะเนกะวิวิธานิ จุปัททะวานิ,
โมกขัง สุขัง อะธิกะเมยยะ นะโร สะปัญโญฯ

มะหาการุณโก นาโถ
ปุเรตฺวา ปาระมี สัพพา
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

หิตายะ สัพพะปาณินัง,
ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง,
โหตุ เต ชะยะมังคะลัง,

ชะยันโต โพธิยา มูเล
เอวัง ตวัง วิชะโย โหหิ
อะปะราชิตะปัลลังเก
อะภิสสเก สัพพะพุทธานัง
สุหนักขัตตัง สุขังคะลัง
สุชะโณ สุขุหุตโต จะ
ปะทักขิณัง กายะกัมมัง
ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง
ปะทักขิณานิ กัตถวานะ

สัถยานัง นันทิวัทตะนโน
ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล
สีเส ปะฐะวีโปกชะเร
อัครปปัตโต ปะโมทะติ ฯ
สุปะภาตัง สุขุณฺณุตฺตัง
สุยิณฺฐัง พรหฺมะจาริสู
วาจา กัมมัง ปะทักขิณัง
ปะณิธี เต ปะทักขิณา
ละภันตฺตเถ ปะทักขิเณ ฯ

นโม เม สัพพะพุทธานัง ฯเปฯ

นโม เม สัพพะพุทธานัง	อุปันนानัง มะเหลินัง
ตัมหังกะโร มะหาวิโร	เมธังกะโร มะหายะโส
สระระณังกะโร โลกะหิโต	ทีปังกะโร ชุตินธะโร
โกณทัณฺญโณ ชะนะปาโมกโข	มังคะโล ปุริสาสะโ
สุมะโน สุมะโน ธีโร	เรวะโต ระติวัฑฒะโน
โสภีโต คุณะสัมปันโน	อะโนมะทัสสี ชะนุตตะโม
ปะทุโม โลกะปัชโชโต	นาระโท วรระสาระถี
ปะทุมุตตะโร สัตตะสาโร	สุเมโธ อัมปะฏิปุคคะโล
สุขาโต สัพพะโลกักโค	ปิยะทัสสี นะราสะโ
อัตตะทัสสี การุณิโก	ธัมมะทัสสี ตะโมนุโท
สิทธัตโธ อะสะโม โลก	ติสโส จะ ะวะทะตัง ะโร
ปุสโส จะ ะวะระโท พุทโธ	วิปัสสี จะ อะนุปะโม
สิขี สัพพะหิโต สัตถา	เวสสะภู สุขะทายะโก
กะกุสันโธ สัตตะวาโห	โกนาคะมะโน ระณฺญชะโ
กัสสะโป สิริสัมปันโน	โคตะโม สักยะปุงคะโว.
เอเต จัญญะ จะ สัมพุทธา	อะเนกะสะตะโกฏฺเฐโย,
สัพเพ พุทธา อะสะมะสะมา	สัพเพ พุทธา มะหิทธิกา
สัพเพ ทะสะพะลุปะตา	เวสาร์ชเชหุปาคะตา

สัพเพ เต ปะฐิขานันติ
สีหะนาทัง นะทันเต เต
พรหมะจักกััง ปะวัตเตนติ
อุเปตา พุทธะธัมเมหิ
ทะวัตติงสะลักขะณูเปตา -
พยามัปปะภายะ สุปปะภา
พุทธา สัพพัญญโน เอเต
มะหัปปะภา มหาเตชา
มหาการุณิกา ชีรา
ทีปา นาถา ปะติฏฐา จะ
คะตี พันธู มะหัสสาสา
สะเทวะกัสสะ โลกัสสะ
เตสาหัง สีระสา ปาเท
วะจะสา มะนะสา เจวะ
สะยะเน อาสะเน ฐาเน
สะทา สุเขนะ รักขันตุ
เตหิ ตะวัง รักขิโต สันโต
สัพพะโรคะวินิมุตโต
สัพพะเวระมะติกกันโต

อาสะภันฐานะมุตตะมัง
ปะริสาสุ วิสาระทา,
โลเก อัปปะฐิวัตติยัง
อัญญาระสะหิ นายะกา
สีตะยานุพะยัญชะนาชะรา
สัพเพ เต มุนิคุญชะรา,
สัพเพ ชีณาสะวา ชินา
มหาปัญญา มะหัพพะลา,
สัพเพสานัง สุขาวะหา
ตาณา เลณา จะ ปาณินัง,
สะระณา จะ หิเตสีโน
สัพเพ เอเต ปะรายะนา,
วันทามิ ปุริสูตตะเม
วันทาเมเต ตะถาคะเต,
คะมะเน จาปี สัพพะทา
พุทธา สันติกะรา ตูวัง,
มุตโต สัพพะภะเยนะ จะ
สัพพะสันตาปะวัชชีโต,
นิพพุโต จะ ตูวัง ภาวะ

เตลัง ลัจเณนะ สีเลนะ
เตปี อัมहे อะนุรักขันตุ
ปรัตติมัสสะมิง ทิสภาเค
เตปี อัมहे อะนุรักขันตุ
ทักขิณัสสะมิง ทิสภาเค
เตปี อัมहे อะนุรักขันตุ
ปัจฉิมัสสะมิง ทิสภาเค
เตปี อัมहे อะนุรักขันตุ
อุตตะรัสสะมิง ทิสภาเค
เตปี อัมहे อะนุรักขันตุ
ปุริมะทิสัง ฐะตะรัฎฐุ
ปัจฉิเมนะ วิรูปักโข
จัตตาริ เต มหาราชา
เตปี อัมहे อะนุรักขันตุ
อากาสัฎฐา จะ ภูมมัฎฐา
เตปี อัมहे อะนุรักขันตุ
นัตติ เม สาระณัง อัญญัง
เอเตนะ ลัจจะวัชเชนะ
นัตติ เม สาระณัง อัญญัง

ขันติเมตตาพะเลนะ จะ,
อาโรคะเยนะ สุขะนะ จะ
สันติ ภูตา มะหิทธิกา,
อาโรคะเยนะ สุขะนะ จะ
สันติ เทวา มะหิทธิกา,
อาโรคะเยนะ สุขะนะ จะ
สันติ นาคา มะหิทธิกา,
อาโรคะเยนะ สุขะนะ จะ
สันติ ยักขา มะหิทธิกา,
อาโรคะเยนะ สุขะนะ จะ
ทักขิเณนะ วิรูปพะโก,
กุเวโร อุตตะรัง ทิสัง
โลกะปาละ ยะลัสสิโน,
อาโรคะเยนะ สุขะนะ จะ
เทวา นาคา มะหิทธิกา,
อาโรคะเยนะ สุขะนะ จะ
พุทโธ เม สาระณัง ะรัง,
โหตุ เม ชะยะมังคะลัง
ธัมโม เม สาระณัง ะรัง,

เอเตนะ ลัจจะวัชเชนะ
นัตถิ เม สระระณัง อัญญัง
เอเตนะ ลัจจะวัชเชนะ
ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก
ระตะนัง พุทธะระมะมัง นัตถิ
ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก
ระตะนัง ชัมมะระมะมัง นัตถิ
ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก
ระตะนัง ลัจจะระมะมัง นัตถิ
สัkkัถ์ว่า พุทธะระตะนัง
หิตัง เทวะมะนุสสานัง
นัสสันตุปัททะวา ลัพเพ
สัkkัถ์ว่า ชัมมะระตะนัง
ปะริพาหุปะระมะมัง
นัสสันตุปัททะวา ลัพเพ
สัkkัถ์ว่า ลัจจะระตะนัง
อาหุเนยยัง ปาหุเนยยัง
นัสสันตุ ปัททะวา ลัพเพ

โหตุ เม ชะยะมังคะลัง
ลัจโฆ เม สระระณัง ะรัง,
โหตุ เม ชะยะมังคะลัง
วิชชะติ วิวัชัง ปุณฺณ,
ตัสมา โสตถิ ะวันตุ เม
วิชชะติ วิวัชัง ปุณฺณ,
ตัสมา โสตถิ ะวันตุ เม
วิชชะติ วิวัชัง ปุณฺณ,
ตัสมา โสตถิ ะวันตุ เม
โอะสะถัง อุตตะมัง ะรัง,
พุททะเตชะนะ โสตถินา,
ทุกขา วุปะระสะเมนตุ เม
โอะสะถัง อุตตะมัง ะรัง,
ชัมมะเตชะนะ โสตถินา,
ภะยา วุปะระสะเมนตุ เม
โอะสะถัง อุตตะมัง ะรัง,
ลัจจะเตชะนะ โสตถินา,
โรคา วุปะระสะเมนตุ เม

ถัพพีติโย วิวัชชันตุ
มา เต ภาวัตวันตะราย
อะภิวาทะนะสีลิสสะ
จัตตารอ ชัมมา วัทถันติ

ถัพพะโรโค วินัสสะตุ,
สุขี ทีฆายุกอ ภาวะ
นิจัง วุทฐาปะจาโยโน
อายุ วัณโณ สุขัง พะลัง

พระคาถาชินบัญชร

โดย สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พฺรหฺมรํสี)

วัดระฆังโฆสิตารามวรมหาวิหาร

(ก่อนสวดพระคาถาบทนี้ให้ท่องนะโม 3 จบก่อน)

ปุตตะกาโมละเภปุตตัง ณะกะกาโมละเภชะนัง

อัติกาเยกายะญายะ เทวานังปิยะตังสุตตะวา

อิติปิโสภะคะวา ยะมะราชาโน ท้าวเวสสุวัณโณ

มรณังสุขัง อะระหังสุขะโต นะโมพุทชายะ

ชะยาสะนากะตา พุทธา เซตฺวา มารัง สะวาหะนัง

จะตุสัจจาสะภัง ระสัง

เย ปิวิงสุ ณะราสะภา

ตัมหังกะราทะโย พุทธา

อัญฐะวีสะติ นายะกา

ถัพเพ ปะติฏฐิตา มัยหัง

มัตตะเก เต มุณิสสะรา

สีเส ปะติฏฐิตโต มัยหัง

พุทฺโธ ฐัมโม ทะวิโลจะเน

ตั้งโหม ปะติฏฐิตโต มัยหัง

อุเร ถัพพะคุณากะโร

หะทะเย เม อะนุรุทฺโธ

สारीปุตฺโต จะ ทักขิณ

โกณทัถฺยโณ ปิฏฐิภาคัสสัมิง

โมคคัลลโน จะ วามะเก.

ทักขิณ สะวะเน มัยหัง

อาสุง อานันทะราหูโล

กัศสะโป จะ มะหามาโม
เกสะโต ปิณฺณฐิภาคัสฺมิง
นิตินโน ลีริสฺมปฺนโน
กุมาระกัศสะโป เถโร
โส มัยหัง วะทะเน นิจจัง
ปุณฺโณ อังคฺลิมาโล จะ
เถรา ปญฺจะ อิม ชาตา
เสสาสีติ มะหาเถรา
เอเตสีติ มะหาเถรา
ชะลันตา ลีละเตเชนะ
ระตะนัง ปุระโต อาสิ
ชะชกฺกัง ปัจฉะโต อาสิ
ขันชะโมระปะริตตญฺจะ
อากาเส ฉะทะนัง อาสิ
ชีนา นานา วาระสํยุตตา
วาตะปิตตาทิสฺสญฺชาตา
อะเสสา วินะยัง ยันตุ
วะสะโต เม สะกิจเจนะ
ชีนะปญฺจะระมัชฌัมหิ

อุภาตุง วามะโสตะเก
สุริโย วะ ปะภังกะโร
โสภีโต มุณีปฺงคะโว
มะเหสี จิตตะวาตะโก
ปะติณฺฐาสิ คฺคณากะโร
อุปาตี นันทะสีวะลี
นะลาญฺเฏ ทิละกา มะมะ
วิชิตา ชินะสาวะกา
ชิตะวันโต ชิโนระสา
อังกะมังเคสุ สัณฺฐิตา
ทักขิณเ มุตตะสุตตะกัง
วามะ อังคฺลิมาละกัง
อาณานาญิยะสุตตะกัง
เสสา ปาการะสัณฺฐิตา
สัตตปปาการะลังกะตา
พาหิรัชฌัตตูปัททะวา
อะนันตะชินะเตชะสา
สะทา สัมพุทชะปญฺจะเร
วิหะรันตัง มะหีตะเล

สะทา ปาเลนตุ มัง

สัพเพ เต มหาปุริสาสะภา

อิจเจอร์มันโต

สุคฺตโต สุรักโข

ชินานุภาเวนะ

ชิตุปัททะโว

ธัมมานุภาเวนะ

ชิตาริสังโฆ

สังฆานุภาเวนะ

ชิตันตะราโย

สัทธัมมานุภาเวปาติโต

จะรามิ ชินะปัญฺชะเรติ ฯ

พระคาถาป้องกันภัยทั้ง 8 ทิศ

อิมัสมิงมกฺลจักรวาพทั้งแปดทิศ ประสิทธิ จงมาเป็นกำแพงแก้ว
ทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่วอนันตาราชะ เสมอานา เขต
เต สะมันตา สะตะโยชะนะ สะตะสะหัสสานิ พุทธะชาละปริกเขตเต รัก
ขันตุ สุรักขันตุ

อิมัสมิงมกฺลจักรวาล ทั้งแปดทิศ ประสิทธิ จงมาเป็นกำแพงแก้ว
ทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่วอนันตาราชะ เสมอานาเขต
เต สะมันตา สะตะโยชะนะ สะตะสะหัสสานิ ธัมมะชาละปริกเขตเต
รักขันตุ สุรักขันตุ

อิหมัสมิงมงคลจักรวาล ทั้งแปดทิศ ประสิทธิ์ จงมาเป็นกำแพงแก้ว
ทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่วอนันตา ราชะเสมานาเขต
เต สะมันตา สะตะโยชะนะ สะตะสะหัสธานี ปัจเจกะพุทชะชาละปริก
เขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ

อิหมัสมิงมงคลจักรวาล ทั้งแปดทิศ ประสิทธิ์ จงมาเป็นกำแพงแก้ว
ทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่วอนันตา ราชะเสมานาเขต
เต สะมันตา สะตะโยชะนะ สะตะสะหัสธานี สังฆะชาละปริกเขตเต รัก
ขันตุ สุรักขันตุ.

คำแผ่เมตตา

สัพเพ สัตตา สทา โหนตุ อะเวรา สุชะชีวิโน,
ขอปวงสัตว์ทั้งหลาย จงเป็นผู้ไม่มีเวรต่อกันและกัน จงเป็นผู้ดำรง
ชีพอยู่เป็นสุข ทุกเมื่อเถิด

กะตัง ปุญญะพะลัง มัยหัง สัพเพ ภาคี ภาวันตุ เต
ขอปวงสัตว์ทั้งสิ้นนั้น จงเป็นผู้มีส่วนได้เสวยผลบุญ อันข้าพเจ้า
ได้บำเพ็ญด้วยกาย วาจา ใจ แล้วนั้นเทอญฯ

(จบวันอาทิตย์)

วันพระ ๘ คำ และ ๑๕ คำ

สวดแจก

พระวินัย

ยันเตนะ ภะคะวะตา ชานะตา ปัสสะตา อระหะตา สัมมาสัม
พุทฺธะนะ ปะฐะมัง ปาราชิกัง กัตถะ ปัญญุตตันติฯ เวสาลียัง ปัญญุต
ตันติฯ กัง อารัพภาติฯ สุทินนัง กะลันทะปุตตัง อารัพภาติฯ กัสัมมิง
วัตถุสสัมมิง สุทินโน กะลันทะปุตโต ปุราณะทุกุติยาเย เมถุนัง
ธัมมัง ปะฏิเสวิ ตัสัมมิง วัตถุสสัมมิง

เตนะ สมะเยนะ พุทฺโธ ภะคะวา เวรัญชายัง วิหะระติ นะเพรุ
ปุจิมันทะมูเล มะหะตา ภิกขุสังฆะนะ สัทธิง ปัญจะมัตเตหิ ภิกขุสะ
เตหิฯ

อัสโสสิ โข เวรัญโช พราหฺมะโณ สมะโณ ขะลฺโล โภ โคตะโม
สัทธะปุตโต สัทธะกุลา ปัพพะชิตโต เวรัญชายัง วิหะระติ นะเพรุปุจ
ิมันทะมูเล มะหะตา ภิกขุสังฆะนะ สัทธิง ปัญจะมัตเตหิ ภิกขุสะเตหิฯ

ตัง โข ปะนะ ภะวันตัง โคตะมัง เอวัง กัลยาโณ กิตติสัทโท
อัพภุคคะโต อิติปิ โส ภะคะวา อระหัง สัมมาสัมพุทฺโธ วิชชาจะ

ระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิฑู อะนุตตะโร ปุริสัทมมะ สาระติ
สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทฺโธ ภะคะวาติฯ

โธ อิมัง โลกัง สะเทวะกัง สะมาระกัง สะพรัหฺมะกัง สัสสะ
มะณะพราหฺมะณิง ปะชัง สะเทวะมะนุสสัง สะยัง อภิญญา สัจฉิกัตฺวา
ปะเวเทติ โธ ชัมมัง เทเสติ อาทิกัลฺยาณัง มัชฌะกัลฺยาณัง ปะริโย สานะ
กะกัลฺยาณัง สาทถัง สะพยฺญะชะนัง เกวะละปะริปุณฺณัง ปะริสุทฺธัง
พรัหฺมะจะริยัง ปะกาเสติฯ

สาธุ โข ปะนะ ตะธารุปานัง อะระหะตัง ทัสสะนัง โหตีติฯ

พระสูตร

เอวัมเม สุตังฯ เอกัง สะมะยัง ภะคะวา อันตะรา จะราชา
คะหัง อันตะรา จะ นาลันทัง อัทธานะมัคคะปะฏิปันโน โหติ มะหะ
ตา ภิกขุสังฆะนะ สัทธิง ปญฺจะมัตเตหิ ภิกขุสะเตหิฯ สุปปีโยปิ โข
ปะริพพาชะโก อันตะรา จะ ราชะคะหัง อันตะรา จะ นาลันทัง
อัทธานะมัคคะปะฏิปันโน โหติ สัทธิง อันเตวาสินา พรัหฺมะทตฺเตนะ
माणะเวนะฯ ตัตฺตระ สุตัง สุปปีโย ปะริพพาชะโก อะเนกะปะริยาเย
นะ พุทฺธัสสะ อะวัณฺณัง ภาสะติ ชัมมัสสะ อะวัณฺณัง ภาสะติ
สังฆัสสะ อะวัณฺณัง ภาสะติฯ สุปปียัสสะ ปะนะ ปะริพพาชะกัสสะ
อันเตวาสิ พรัหฺมะทตฺโต माणะโว อะเนกะปะริยาเยนะ พุทฺธัสสะ

วันฉาง ภาสะติ ชัมมัสสะ วันฉาง ภาสะติ สัจจัสสะ วันฉาง ภาสะติฯ
อิติหะ เต อุโภ อาจะริยันเตวาสี อัญญะมัญญัสสะ อุชฺฐวึปัจจะนิกะวา
ทา ณะคะวันตัง ปิณฺณูโต ปิณฺณูโต อะนุพันธา โหนติ ภิกขุ สัจจัญจะฯ

พระสังกิติ

กุสะลา ชัมมา อะกุสะลา ชัมมา อัปฺยาเกตา ชัมมาฯ กะตะเม
ชัมมา กุสะลาฯ ยัสฺมิง สะมะเย กามาจะจะรัง กุสะลัง จิตตัง อุป
ป็นนัง โหติ โสมะนัสสะสะหะคะตัง ญาณะลัมปะยุตตัง รูปารัม
มะณัง วา สัททารัมมะณัง วา คันธารัมมะณัง วา ระสธารัมมะณัง วา
โผฏฐัพพารัมมะณัง วา ชัมมารัมมะณัง วา ยัง ยัง วา ปะนารัพพะ
ตัสฺมิง สะมะเย ผัสโส โหติ อะวิกเขโป โหติ เย วา ปะนะ ตัสฺมิง
สะมะเย อัญญะปิ อตฺถิ ปะฏิจจะสะมุปปันนา อะรูปิโน ชัมมา อิเม
ชัมมา กุสะลาฯ

พระวิภังค์

ปญฺจจกัชนธา รูปรักขันโธ เวทะนากขันโธ สัตฺตญฺญากขันโธ สังกขา
รักขันโธ วิญญูญกัชนโธฯ ตัตถะ กะตะโม รูปรักขันโธฯ ยังกิญฺจิ
รูปรัง อะตีตานาคะตะปัจจุปปันนัง อชฌัตตัง วา พะหิทธา วา โอพา
ริกัถ วา สุขุมัง วา หีนัง วา ปะณีตัง วา ยัง ทูเร วา สันติเก วา ตะ
เทกัชฌัง อะภิสัตฺตญฺญหิตฺวา อะภิสังขิปิตฺวา อะยัง วุจจะติ รูปรักขันโธฯ

พระธาตุกะถา

สังกะโห อะสังกะโหฯ สังกะหิตะนะ อะสังกะหิตัง อะสังกะหิ
เตนะ สังกะหิตัง สังกะหิตะนะ สังกะหิตัง อะสังกะหิตะนะ อะสัง
กะหิตังฯ สัมปะโยโค วิปะโยโคฯ สัมปะยุตเตนะ วิปะยุตตัง วิปะ
ยุตเตนะ สัมปะยุตตัง อะสังกะหิตังฯ

พระปุกกะละปัญญัตติ

ฉะ ปัญญัตติโย ชันธะปัญญัตติ อายะตะนะปัญญัตติ ชาติปัญญัตติ สัจจะปัญญัตติ อินทริยะะปัญญัตติ ปุกกะละปัญญัตติฯ กิตตาวะตา ปุกกะลานัง ปุกกะละปัญญัตติฯ สะมะยะวิมุตโต อะสะมะยะวิมุตโต กุปปะชัมโม อกุปปะชัมโม परिหะนัชัมโม อะปะริหะนัชัมโม เจตะนาภัพโพ อะนุรักขะนาภัพโพ ปุชชะโน โคตะระภู ภาเยปะระโต อะภาเยปะระโต ภัพพาอะมะโน อะภัพพาอะมะโน นิยะโต อะนิยะโต ปะฏิปันนะโก ณะเลฏฐิตอ อะระหา อะระหัตตายะ ปะฏิปันโนฯ

พระกะถาวัตถุ

ปุกกะโล อูปะลัพะกะติ สัจฉิกัตตะปะระมัตเตนาติ อามันตาฯ โย สัจฉิกัตโต ปะระมัตโต ตะโต โส ปุกกะโล อูปะลัพะกะติ สัจฉิกัตตะปะระมัตเตนาติฯ นะ เหวัง วัตตัพเพฯ อาชานาหิ นิคคะหัง ्हัญจิ ปุกกะโล อูปะลัพะกะติ สัจฉิกัตตะปะระมัตเตนะ เตะนะ ะตะ เระ วัตตัพเพ โย สัจฉิกัตโต ปะระมัตโต ตะโต โส ปุกกะโล อูปะลัพะกะติ สัจฉิกัตตะปะระมัตเตนาติฯ มิจฉาฯ

พระยะมะกะ

เย เกจิ กุสะลา ฐัมมา สัพเพ เต กุสะละมูลาฯ

เย วา ปะนะ กุสะละมูลา สัพเพ เต ฐัมมา กุสะลา ฯ

เย เกจิ กุสะลา ฐัมมา สัพเพ เต กุสะละมูเลนะ เอกะมูลา ฯ

เย วา ปะนะ กุสะละมูเลนะ เอกะมูลา สัพเพ เต ฐัมมา กุสะลา ฯ

พระมะหาปฏฐาน

เหตุปัจจะโย อารัมมะณะปัจจะโย อะธิปะติปัจจะโย

อะนันตะระปัจจะโย สมะนันตะระปัจจะโย สะหะชาตะปัจจะโย

อัญญะมัญญะปัจจะโย นิสสะยะปัจจะโย อูปะนิสสะยะปัจจะโย

ปุเรชาตะปัจจะโย ปัจฉาชาตะปัจจะโย อาเสวะนะปัจจะโย

กัมมะปัจจะโย วิปากะปัจจะโย อาหาระปัจจะโย อินทริยะะปัจจะโย

ฌานะปัจจะโย มัคคะปัจจะโย สัมปะยุตตะปัจจะโย วิปปะยุตตะ

ปัจจะโย อตฺติปัจจะโย นตฺติปัจจะโย วิคะตะปัจจะโย อะวิกะตะ

ปัจจะโยฯ

พระสหัสสเนยย

สุทธกัถะปะฎิปะทา

(กุสะลา ฐัมมา อะกุสะลา ฐัมมา อัพยากะตา ฐัมมา)

กะตะเม ฐัมเม กุสะมา ยัสสัมมัง สะมะเย โลกุตตะรัง ฌานัง ภาเวติ
นียยานิกัง อะปะจะยะคามิง ทิฏฐิกะตานัง ปะหานายะ ปะฐะมาเย
ภุมิยา ปัตติยา วิวิจเจวะ กามะหิ ปะฐะมัง ฌานัง อุปะสัมปัชชะ วิหะ
ระติ ทุกขาปะฎิปะทัง ทันธะภิญญัง ทุกขาปะฎิปะทัง จิปปาภิญญัง
สุขาปะฎิปะทัง ทันธะภิญญัง สุขาปะฎิปะทัง จิปปาภิญญัง ตัสสัมมัง
สะมะเย ผัสโส โหติ อะวิกเขโป โหติ อิม ฐัมมา กุสะลา

กะตะเม ฐัมมา กุสะลา ยัสสัมมัง สะมะเย โลกุตตะรัง ฌานัง
ภาเวติ นียยานิกัง อะปะจะยะคามิง ทิฏฐิกะตานัง ปะหานายะ
ปะฐะมาเย ภุมิยา ปัตติยา วิตักกะวิจารณ์ัง วุปะสะมา ทุตติยัง
ฌานัง ตะติยัง ฌานัง จะตุดถัง ฌานัง ปะฐะมัง ฌานัง ปญฺจะมัง
ฌานัง อุปะสัมปัชชะ วิหะระติ ทุกขาปะฎิปะทัง ทันธะภิญญัง ทุกขา
ปะฎิปะทัง จิปปาภิญญัง สุขาปะฎิปะทัง ทันธะภิญญัง สุขาปะฎิปะ
ทัง จิปปาภิญญัง ตัสสัมมัง สะมะเย ผัสโส โหติ อะวิกเขโป โหติ อิม
ฐัมมา กุสะลา

สุญญะตะมุละกะปะฏิปะทา

กะตะเม รัมมา กุสะลา ยัสสัมมิง สะมะเย โลกุตตะรัง ฌานัง
ภาเวติ นียยานิกัง อะปะจะยะคามิง ทิฏฐิคะตานัง ปะหานายะ ปะฐะ
มายะ ญุมิยา ปัตติยา วิวิจเจวะ กามะหิ ปะฐะมัง ฌานัง อุปะถัมปะชชะ
วิหะระติ ทุกขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง สุญญะตัง ทุกขาปะฏิปะทัง
จิปปาภิญญัง สุญญะตัง สุขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง สุญญะตัง
สุขาปะฏิปะทัง จิปปาภิญญัง สุญญะตัง ตัสสัมมิง สะมะเย ฝัสโส โหติ
อะวิกเขโป โหติ อิม รัมมา กุสะลา

กะตะเม รัมมา กุสะลา ยัสสัมมิง สะมะเย โลกุตตะรัง ฌานัง
ภาเวติ นียยานิกัง อะปะจะยะคามิง ทิฏฐิคะตานัง ปะหานายะ ปะฐะ
มายะ ญุมิยา ปัตติยา วิตักกะวิจารณ์ัง วุปะสะมา ทุตติยัง ฌานัง ตะติ
ยัง ฌานัง จะตุตถัง ฌานัง ปะฐะมัง ฌานัง ปญฺจะมัง ฌานัง อุปะ
ถัมปะชชะ วิหะระติ ทุกขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง สุญญะตัง ทุกขา
ปะฏิปะทัง จิปปาภิญญัง สุญญะตัง สุขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง
สุญญะตัง สุขาปะฏิปะทัง จิปปาภิญญัง สุญญะตัง ตัสสัมมิง สะมะเย
ฝัสโส โหติ อะวิกเขโป โหติ อิม รัมมา กุสะลา

อัปปะณิหิตะปะฏิปะทา

กะตะเม รัมมา กุสะลา ยัสสัมมิง สะมะเย โลกุตตะรัง ฌานัง
ภาเวติ นียยานิกัง อะปะจะยะคามิง ทิฏฐิคะตานัง ปะหานายะ
ปะฐะมาเย ภูมียา ปัตติยา วิวิจเจวะ กามะหิ ปะฐะมัง ฌานัง อู
ปะสัมปั้งชะ วิหะระติ ทุกขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง อัปปะณิหิตัง
ทุกขาปะฏิปะทัง จิปปาภิญญัง อัปปะณิหิตัง สุขาปะฏิปะทัง ทันธา
ภิญญัง อัปปะณิหิตัง สุขาปะฏิปะทัง จิปปาภิญญัง อัปปะณิหิตัง
ตัสมิง สะมะเย ผัสโส โหติ อะวิกเขโป โหติ อิม รัมมา กุสะลา

กะตะเม รัมมา กุสะลา ยัสสัมมิง สะมะเย โลกุตตะรัง ฌานัง
ภาเวติ นียยานิกัง อะปะจะยะคามิง ทิฏฐิคะตานัง ปะหานายะ ปะฐะ
มาเย ภูมียา ปัตติยา วิตักกะวิจารณ์ัง วุปะสะมา ทุตติยัง ฌานัง
ตะตติยัง ฌานัง จะตุตถัง ฌานัง ปะฐะมัง ฌานัง ปัญจะมัง ฌานัง
อูปะสัมปั้งชะ วิหะระติ ทุกขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง อัปปะณิหิตัง
ทุกขาปะฏิปะทัง จิปปาภิญญัง อัปปะณิหิตัง สุขาปะฏิปะทัง ทันธา
ภิญญัง อัปปะณิหิตัง สุขาปะฏิปะทัง จิปปาภิญญัง อัปปะณิหิตัง
ตัสมิง สะมะเย ผัสโส โหติ อะวิกเขโป โหติ อิม รัมมา กุสะลา

อะธิปะติ

กะตะเม ทัมมา กุสะลา ยัสสัมมิง สะมะเย โลกุตตะรัง ฌานัง
ภาเวติ นียยานิกัง อะปะจะยะคามิง ทิฏฐิจะตานัง ปะหานายะ ปะฐะ
มายะ ญุมิยา ปัตติยา วิวิจเจวะ กามะหิ ปะฐะมัง ฌานัง อูปะถัมปะชชะ
วิหะระติ ทุกขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง ฉันทาธิปัตเตยยัง วิริยาธิปัต
เตยยัง จิตตาธิปัตเตยยัง วิมังสาธิปัตเตยยัง ทุกขาปะฏิปะทัง จิปปา
ภิญญัง ฉันทาธิปัตเตยยัง วิริยาธิปัตเตยยัง จิตตาธิปัตเตยยัง วิมังสา
ธิปัตเตยยัง สุขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง ฉันทาธิปัตเตยยัง วิริ
ยาธิปัตเตยยัง จิตตาธิปัตเตยยัง วิมังสาธิปัตเตยยัง สุขาปะฏิปะทัง
จิปปาภิญญัง ฉันทาธิปัตเตยยัง วิริยาธิปัตเตยยัง จิตตาธิปัตเตยยัง
วิมังสาธิปัตเตยยัง ตัสสัมมิง สะมะเย ผัสโส โหติ อะวิกเขโป โหติ อิม
ทัมมา กุสะลา

กะตะเม ทัมมา กุสะลา ยัสสัมมิง สะมะเย โลกุตตะรัง ฌานัง ภาเว
ติ นียยานิกัง อะปะจะยะคามิง ทิฏฐิจะตานัง ปะหานายะ ปะฐะมา
ยะ ญุมิยา ปัตติยา วิตักกะวิจารณ์ัง วุปะสะมา ทุตติยัง ฌานัง ตะตียัง
ฌานัง จะตุตถัง ฌานัง ปะฐะมัง ฌานัง ปญฺจะมัง ฌานัง อูปะถัมปะช
ชะ วิหะระติ ทุกขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง ฉันทาธิปัตเตยยัง วิริ
ยาธิปัตเตยยัง จิตตาธิปัตเตยยัง วิมังสาธิปัตเตยยัง ทุกขาปะฏิปะทัง
จิปปาภิญญัง ฉันทาธิปัตเตยยัง วิริยาธิปัตเตยยัง จิตตาธิปัตเตยยัง

วิมังสาธิปัตเตยยัง สุขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง ฉันทาธิปัตเตยยัง
วิริยาธิปัตเตยยัง จิตตาธิปัตเตยยัง วิมังสาธิปัตเตยยัง สุขาปะฏิปะทัง
จิปปาภิญญัง ฉันทาธิปัตเตยยัง วิริยาธิปัตเตยยัง จิตตาธิปัตเตยยัง
วิมังสาธิปัตเตยยัง (อะทุกขะมะ สุขาปะฏิปะทัง ทันธาภิญญัง ฉันทา
ธิปัตเตยยัง วิริยาธิปัตเตยยัง จิตตาธิปัตเตยยัง วิมังสาธิปัตเตยยัง)
อะทุกขะมะสุขาปะฏิปะทัง จิปปาภิญญัง ฉันทาธิปัตเตยยัง วิริยาธิปัต
เตยยัง จิตตาธิปัตเตยยัง วิมังสาธิปัตเตยยัง ตัสสัมมิง สะมะเย ผัสโส
โหติ อะวิกเขโป โหติ อิม ฐัมมา กุสะลาฯ

(ต่อหน้า ๓๗) / ท้ายสวดมนต์)

ธัมมจักกัปปวัตตนสูตร

เอวัมเม สุตังฯ เอกัง สมะยัง ภะคะวา, พาราณะสียัง วิหะระติ
อิสีปะตะเน มิคะทาเยฯ ตัตตระ โข ภะคะวา ปญฺจะวัคคิเย ภิกขุ อ
มันเตสิฯ

เทวฺเม (อ่านว่า ทะเวเม) ภิกขะเว อันตา ปัพพะชิตะเน นะ เส
วิตัพพา, โย จายัง กามะสุ กามะสุขัลลิกานฺุโยโค, หีโน คัมโม โปถุช
ชะนิกโก, อะนะริโย อะนัตตะสฺสญฺหิตฺ, โย จายัง อตตะกิละมะถานฺุโย
โค, ทุกโข อะนะริโย อะนัตตะสฺสญฺหิตฺ,

เอเต เต ภิกขะเว อุโภ อันเต อะนุปะคัมมะ, มัชฌิมา ปะฏิปะทา
ตะถาคะ เตะนะ อะภิสัมพุทฺธา, จักขุกะระณี ญฺาณะกะระณี, อุปะสะมา
ยะ อะภิญญายะ สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ,

กะตะมา จะ สทา ภิกขะเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ
อะภิสัมพุทฺธา, จักขุกะระณี ญฺาณะกะระณี อุปะสะมายะ อะภิญญายะ
สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ,

อะยะเมวะ อะริโย อัญฺจํคิกโก มัคโค,

เสยยะถิทัง, สัมมาทิฏฺฐิ สัมมาสังกัปปโ, สัมมาวาจา สัมมา
กัมมันโต สัมมาอาชีโว, สัมมาวายาโม สัมมาสะติ สัมมาสะมาธิ,

อะยัง โข สา ภิกขะเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะถาคะเตนะ
อะภิสัมพุทธา, จักขุกะระณี ญาณะกะระณี อุปะสะมาเย อะภิญญาเย
สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขัง อะริยะสัจจัง, ชาตีปี ทุกขา, ชะ
ราปี ทุกขา, มะระณัมปี ทุกขัง, โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปายา
สาปี ทุกขา, อัปปิเยหิ สัมปะโย โค ทุกโข, ปิเยหิ วิปะโยโค ทุกโข,
ยัมปิจันัง นะ ละภะติ ตัมปี ทุกขัง, สัจจิตเตนะ ปัญจูปาทานักขันธา
ทุกขา,

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะสะมุททะโย อะริยะสัจจัง, ยายัง
ตัณหา โปโนพพะวิกา นันทีราคะสะหะคะตา ตัตตระ ตัตตราภินันที,
เสยยะถีทัง, กามะตัณหา ภะวะตัณหา วิภะวะตัณหา,

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรธะ อะริยะสัจจัง, โย ตัสสา
เยวะ ตัณหายะ อะเสสะวิราคะนิโรธะ จาโค ปะฏินิสัคโค มุตติ อะนา
ละโย,

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรธะคามินีปะฏิปะทา อะริยะ
สัจจัง, อะยะเมวะ อะริโย อัญ्ञังคิโก มัคโค,

เสยยะถีทัง, สัมมาทิฏฐิ สัมมาสังกัปปโป, สัมมาวาจา สัมมา
กัมมันโต สัมมาอาชีโว, สัมมาวายาโม สัมมาสะติ สัมมาสะมาธิ,

อิหัง ทุกขัง อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ
ธัมเมสุ, จักขุง อุตตะปาติ ญานัง อุตตะปาติ ปัญญา อุตตะปาติ วิชชา อุตตะปาติ
อาโลโก อุตตะปาติ,

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญญะยันติ เม ภิกขะเว,
ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุตตะปาติ ญานัง อุตตะปาติ
ปัญญา อุตตะปาติ วิชชา อุตตะปาติ อาโลโก อุตตะปาติ,

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญญาตันติ เม ภิกขะเว,
ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุตตะปาติ ญานัง อุตตะปาติ
ปัญญา อุตตะปาติ วิชชา อุตตะปาติ อาโลโก อุตตะปาติ,

อิหัง ทุกขะสะมุททะโย อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ
อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุตตะปาติ ญานัง อุตตะปาติ ปัญญา
อุตตะปาติ วิชชา อุตตะปาติ อาโลโก อุตตะปาติ,

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุททะโย อะริยะสัจจัง ปะหาตัพพันติ
เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุตตะปาติ ญานัง
อุตตะปาติ ปัญญา อุตตะปาติ วิชชา อุตตะปาติ อาโลโก อุตตะปาติ,

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุททะโย อะริยะสัจจัง ปะหีนันติ เม
ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ธัมเมสุ, จักขุง อุตตะปาติ ญานัง อุตตะปาติ
ปัญญา อุตตะปาติ วิชชา อุตตะปาติ อาโลโก อุตตะปาติ,

อิหัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะ
นุสสุเตสุ ัมเมสุ, จักขุง อุทะปาติ ญาณัง อุทะปาติ ปัญญา อุทะ
ปาติ วิชชา อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ,

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจัง สัจจิกาตัพพันติ เม
ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ัมเมสุ, จักขุง อุทะปาติ ญาณัง อุทะ
ปาติ ปัญญา อุทะปาติ วิชชา อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ,

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรโธ อะริยะสัจจัง สัจจิกะตันติ เม
ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ัมเมสุ, จักขุง อุทะปาติ ญาณัง อุทะ
ปาติ ปัญญา อุทะปาติ วิชชา อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ,

อิหัง ทุกขะนิโรธะคามินิ ปะฏิปะทา อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว,
ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ัมเมสุ, จักขุง อุทะปาติ ญาณัง อุทะปาติ
ปัญญา อุทะปาติ วิชชา อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ,

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธะคามินิ ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง
ภาเวตัพพันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ัมเมสุ, จักขุง
อุทะปาติ ญาณัง อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ วิชชา อุทะปาติ อาโลโก
อุทะปาติ,

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธะคามินิ ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง
ภาวิตันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ัมเมสุ, จักขุง อุทะปาติ
ญาณัง อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ วิชชา อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ,

ยวาทะกัฏฐะ เม ภิกขะเว อิมสุ จะตฺตฺส อหริยธะตฺถเจตฺตฺส, เอวันติ
ปะริวัฏฐัง ทฺวาทะสาการัง ยะถาภูตัง ญาณะทฺสสะนัง นะ สุวิ
สุทฺธัง อะโหสิ,

เนวะ ตาวาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพฺรหฺมมะ
เก, สฺสสะมะณะพฺรหฺมมะณิยา ปะชาเย สะเทวะมะนุสสาเย, อะนุต
ตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทฺโธ ปัจจัญญาสิง,

ยะโต จะ โข เม ภิกขะเว อิมสุ จะตฺตฺส อหริยธะตฺถเจตฺตฺส, เอวันติ
ปะริวัฏฐัง ทฺวาทะสาการัง ยะถาภูตัง ญาณะทฺสสะนัง สุวิสุทฺธัง
อะโหสิ,

อะธาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพฺรหฺมมะเก,
สฺสสะมะณะ พฺรหฺมมะณิยา ปะชาเย สะเทวะมะนุสสาเย, อะนุต
ตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทฺโธ ปัจจัญญาสิง,

ญาณัญจะ ปะนะ เม ทฺสสะนัง อุตตะปาติ, อะกุปปา เม วิมุตติ,
อะยะมันติมา ชาติ, นัตถิทานิ ปุณฺณพะวัตติ,

อิทมะโวจะ ภาคะวา, อตตะมะนา ปญฺจะวักคิยา ภิกขุ, ภาคะ
วะโต ภาสิตัง อะภินันทุง, อิมสฺมิญจะ ปะนะ เวยยากระณฺณสฺมิง
ภัญญะมานะ, อายสฺมะโต โกณทฺถัญญัสสะ วิระชัง วีตะมะลัง ชัมมะ
จักขุง อุตตะปาติ, ยังกิญจิ สมะมุททะยะชัมมัง สัพพันตัง นิโรธะชัมมันติ,

ประวัติเต จะ ณะกะวะตา ฐัมมะจักเก, ภูมมา เทวา สัททะมะ
นุสสาเวสูง, เอตัมณะกะวะตา พาราณะสิยัง อิติปะตะเน มิคะทาเย
อะนุคตะรัง ฐัมมะจักกัง ประวัติตั้ง, อัปปะฏิวัตติยัง สะมะเณนะ วา
พรัหฺมะเณนะ วา เทเวนะ วา มาเรนะ วา พรัหฺมุนา วา เกนะจิ วา
โลกัสมินติ,

ภูมมานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา, จาตุมมะหาราชิกา เทวา สัท
ทะมะนุสสาเวสูง,

จาตุมมะหาราชิกานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา, ตาวะติงสา เทวา
สัททะมะนุสสาเวสูง,

ตาวะติงसानัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา, ยามา เทวา สัททะมะ
นุสสาเวสูง,

ยามานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา, ตุสิตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง,
ตุสิตานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา, นิมมานะระตี เทวา สัททะมะ
นุสสาเวสูง,

นิมมานะระตีนัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา, ประระนิมมิตะวะสะวัตตี
เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง,

ประระนิมมิตะวะสะวัตตีนัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา, พรัหฺมะกายิกา
เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง,

เอตัมภะคะวะตา พาราณะสิยัง อิติปะตะเน มิกะทาเย อะนุต
ตะรัง ัมมะจักกัง ปะวัตติตัง, อัปปะฏิวัตติยัง สะมะเณนะ วา พ็ร่าห์
มะเณนะ วา เทเวนะ วา มาเรนะ วา พ็ร่าห์มุนา วา เกนะจิ วา โลกัส
มินติ,

อิติหะ เตนะ ขะเณนะ เตนะ มุหุตเตนะ, ยาวะ พ็ร่าห์มะโลกา
สัทโท อัพภุคคัจฉิ, อะยัญจะ ทะสะสะหัสสี โลกะธาตุ, สังกัมปิ
สัมปะกัมปิ สัมปะเวธิ, อัปปะมาโณ จะ โอพารโ อภาโส โลเก ปาตุ
ระโหสิ, อะติกกัมเมวะ เทวานัง เทวานุภาวัง,

อะถะโข ภะคะวา อุทานัง อุทานะสิ, อัญญาสิ ะตะ โภ โภณ
ทัญโญ, อัญญาสิ ะตะ โภ โภณทัญโญติ, อิติหัง आयัสมะโต โภณ
ทัญญัสสะ, อัญญาโภณทัญโญเตวะระ นามัง, อะโหสิติ.

คำแปล อันข้าพเจ้า (คือพระอานนทเถระ) ได้สดับมาแล้วอย่างนี้ สมัยหนึ่ง
พระผู้มีพระภาคเจ้าเสด็จประทับอยู่ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน ใกล้เมืองพาราณสี ใน
กาลนั้นแล พระผู้มีพระภาคเจ้า ตรัสเตือนพระภิกษุปัญจวัคคีย์ว่า ดูกรภิกษุทั้งหลาย
ที่สุด ๒ อย่างนี้ อันบรรพชิตไม่ควรเสพ คือ การประกอบตนให้พัวพันด้วยกาม ใน
กามทั้งหลายนี้ใด เป็นธรรมอันเลว เป็นเหตุให้ตั้งบ้านเรือน เป็นของคนมีกิเลสหนา
ไม่ใช่ไปจากข้าศึกคือกิเลส ไม่ประกอบด้วยประโยชน์ อย่างหนึ่ง คือการประกอบ
ความเหน็ดเหนื่อยด้วยตนเหล่านี้ใด ให้เกิดทุกข์แก่ผู้ประกอบ ไม่ใช่ไปจากข้าศึกคือ
กิเลส ไม่ประกอบประโยชน์ อย่างหนึ่ง ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ข้อปฏิบัติอันเป็นสาย
กลาง ไม่เข้าไปใกล้ที่สุดสองอย่างนั้นนั้น อันตถาคตได้ตรัสรู้ด้วยปัญญาอันยิ่ง ทำ
ดวงตา ทำญาณ เครื่องรู้ ย่อมเป็นไปเพื่อความเข้าไปสงบระงับ เพื่อความรู้ยิ่ง เพื่อ

ความรู้ดี เพื่อความดับ คุณก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็ข้อปฏิบัติซึ่งเป็นกลางนั้น เป็นไหน ที่
ตถาคตได้ตรัสรู้แล้ว ด้วยปัญญาอันยิ่ง ทำดวงตา ทำญาณเครื่องรู้ ย่อมเป็นไปเพื่อ
ความเข้าไปสงบระงับ เพื่อความรู้ยิ่ง เพื่อความรู้ดี เพื่อความดับ ทางมืองค์ ๘ เครื่อง
ไปจากข้าศึก คือกิเลสนี้เอง กล่าวคือ (๑) ปัญญาอันเห็นชอบ (๒) ความดำริชอบ (๓)
วาจาชอบ (๔) การงานชอบ (๕) ความเลี้ยงชีวิตชอบ (๖) ความเพียรชอบ (๗) ความ
ระลึกชอบ (๘) ความตั้งจิตชอบ คุณก่อนภิกษุทั้งหลาย อันนี้แลคือข้อปฏิบัติอันเป็น
กลางนั้น ที่ตถาคตได้ตรัสรู้แล้ว ด้วยปัญญาอันยิ่ง ทำดวงตา ทพญาณเครื่องรู้ ย่อม
เป็นไปเพื่อความเข้าไปสงบระงับ เพื่อความรู้ยิ่ง เพื่อความรู้ดี เพื่อความดับ

คุณก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็นี้แลเป็นทุกข้ออย่างแท้จริง คือ ความเกิดก็เป็นทุกข์
ความแก่ก็เป็นทุกข์ ความตายก็เป็นทุกข์ ความโศก ความร่ำไรรำพัน ความทุกข์
โทมนัส และความคับแค้นใจ ก็เป็นทุกข์ ความประสบด้วยสิ่งที่ไม่เป็นที่รักทั้งหลาย
เป็นทุกข์ ปราารถนาอยู่ย่อมไม่ได้แม้อันใด แม้อันนั้นก็เป็นทุกข์ โดยย่อแล้ว อุปทาน
ชั้น ๕ เป็นทุกข์, คุณก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็นี้แล เป็นเหตุให้ทุกข์เกิดขึ้นอย่างจริงแท้
คือ ความทะยานอยากนี้ทำให้มีภพอีกเป็นไปกับความกำหนด ด้วยอำนาจความ
เพลिन เพลิดเพลินในอารมณ์นั้นๆ กล่าวคือ ความทะยานในอารมณ์ที่ใคร่ ความ
ทยานอยากในความมีความเป็น ความทะยานอยากในความไม่มีไม่เป็น, คุณก่อนภิกษุ
ทั้งหลาย ก็นี้แลเป็นความดับทุกข์อย่างจริงแท้ คือ ความดับโดยสิ้นกำหนด โดยไม่
เหลือแห่งตัณหานั้นนั่นเทียว อันใด ความสละตัณหานั้น ความวางตัณหานั้น ความ
ปล่อยตัณหานั้น ความไม่พัวพันแห่งตัณหานั้น, คุณก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็นี้แล เป็นข้อ
ปฏิบัติให้ถึงความดับทุกข์อย่างจริงแท้ คือ ทางมืองค์ ๘ เครื่องไปจากข้าศึก คือ กิเลส
นี้แล กล่าวคือ (๑) ปัญญาอันเห็นชอบ (๒) ความดำริชอบ (๓) วาจาชอบ (๔) การ
งานชอบ (๕) ความเลี้ยงชีวิตชอบ (๖) ความเพียรชอบ (๗) ความระลึกชอบ (๘)
ความตั้งจิตชอบ

โรธอริยสังขินีนั้นแล ควรทำให้แจ้ง, คุณก่อนภิกษุทั้งหลาย จักขุได้เกิดขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิดขึ้นแล้ว แก่เรา ในธรรมทั้งหลาย ที่เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อนว่า ก็ทุกขนิโรธอริยสังขินีนั้นแล อันเราทำได้ทำให้แจ้งแล้ว

คุณก่อนภิกษุทั้งหลาย จักขุได้เกิดขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิดขึ้นแล้ว แก่เรา ในธรรมทั้งหลาย ที่เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อนว่า นี้คือทุกขนิโรธคามินี ปฏิปทาอริยสังข, คุณก่อนภิกษุทั้งหลาย จักขุได้เกิดขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิดขึ้นแล้ว แก่เรา ในธรรมทั้งหลาย ที่เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อนว่า ก็ทุกขนิโรธคามินีปฏิบัติปทาอริยสังขินีนั้นแล ควรให้เจริญ, คุณก่อนภิกษุทั้งหลาย จักขุได้เกิดขึ้นแล้ว ญาณได้เกิดขึ้นแล้ว ปัญญาได้เกิดขึ้นแล้ว วิทยาได้เกิดขึ้นแล้ว แสงสว่างได้เกิดขึ้นแล้ว แก่เรา ในธรรมทั้งหลาย ที่เราไม่ได้เคยฟังแล้วในกาลก่อนว่า ก็ทุกขนิโรธคามินีปฏิบัติปทาอริยสังขินีนั้นแล อันเราเจริญแล้ว,

คุณก่อนภิกษุทั้งหลาย ปัญญาอันรู้เห็นตามเป็นจริงแล้วอย่างไรในอริยสังข ๔ เหล่านี้ของเรา ซึ่งมีรอบ ๓ มี อาการ ๑๒ อย่างนี้ ยังไม่หมดจดเพียงใดแล้ว, คุณก่อนภิกษุทั้งหลาย เราได้ยืนยันตนว่า เป็นผู้ตรัสรู้พร้อมเฉพาะ ซึ่งปัญญาเครื่องตรัสรู้ชอบ ไม่มีความตรัสรู้อื่นจะยิ่งกว่าในโลก เป็นไปกับด้วยเทพดา มาร พรหมในหมู่สัตว์ ทั้งสมณพราหมณ์ เทพดา มนุษย์ ไม่ได้เพียงนั้น, คุณก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็เมื่อใดแล ปัญญาอันรู้เห็นตามเป็นจริงอย่างไร ในอริยสังข ๔ เหล่านี้ ของเรา ซึ่งมีรอบ ๓ มี อาการ ๑๒ อย่างนี้ หมดจดดีแล้วเมื่อนั้น เราจึงได้ยืนยันตนว่าเป็นผู้ตรัสรู้พร้อมเฉพาะ ซึ่งปัญญาเครื่องตรัสรู้ชอบ ไม่มีความตรัสรู้อื่นยิ่งกว่าในโลก เป็นไปกับด้วยเทพดา มาร พรหม ในหมู่สัตว์ ทั้งสมณพราหมณ์ เทพดา มนุษย์ ก็แล ปัญญาอันรู้เห็นได้เกิดขึ้นแล้วแก่เราว่า ความพิเศษของเรากลับไม่กำเริบ ชาตินี้เป็นที่สุดแล้ว บัดนี้ ไม่มีภพอีก, พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสธรรมปริยายนี้แล้ว ภิกษุปัญจวัคคีย์ก็มีใจยินดี เพลินภายิตของพระผู้มีพระภาคเจ้า, ก็แล

เมื่อเวลายากรรมนี้ อันพระพุทธรูปเจ้าตรีศอยุ่ จักอยู่ในธรรมอันปราศจากฐลี ปราศจากมลทิน ได้เกิดขึ้นแล้ว แก่พระผู้มีอายุโกณฑัญญะว่า สิ่งใดสิ่งหนึ่ง มีอันเกิดขึ้นเป็นธรรมดา สิ่งทั้งปวงนั้น มีอันดับไปเป็นธรรมดา

ก็ครั้นเมื่อธรรมจักร อันพระผู้มีพระภาคเจ้าให้เป็นไปแล้ว เหล่าภุมมเทพดา ก็ยังเสียงให้บันลือลั่นว่านั่นจักรคือธรรม ไม่มีจักรอื่นสู้ได้ อันพระผู้มีพระภาคเจ้าให้เป็นไปแล้ว ที่ป่าอิสิปตนมะ ฤคทายวัน ใกล้เมืองพาราณสี อันสมณพราหมณ์ เทพดา มาร พรหม และใครๆ ในโลกให้เป็นไปไม่ได้ ดังนี้,

เทพเจ้าเหล่าชั้นจาตุมหหาราช ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าเหล่าภุมมเทพเจ้าแล้ว ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น เทพเจ้าเหล่าชั้นดาวดึงส์ ได้ฟังเสียงของเหล่าเทพเจ้าเหล่าชั้นจาตุมหหาราชแล้ว ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น เทพเจ้าเหล่าชั้นยามา ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าเหล่าชั้นดาวดึงส์แล้ว ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น เทพเจ้าเหล่าชั้นคูลิต ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าเหล่ายามาแล้ว ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น เทพเจ้าเหล่าชั้นนิมมานรดี ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าเหล่าชั้นคูลิตแล้ว ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น เทพเจ้าเหล่าชั้นปรนิมมิตวสวัตดี ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าเหล่าชั้นนิมมานรดีแล้ว ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น เทพเจ้าเหล่าที่เกิดในหมู่พรหม ได้ฟังเสียงของเทพเจ้าเหล่าชั้นปรนิมมิตวสวัตดีแล้ว ก็ยังเสียงให้บันลือลั่น ว่านั่นจักรคือธรรม ไม่มีจักรอื่นสู้ได้ อันพระผู้มีพระภาคเจ้าให้เป็นแล้ว ที่ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน ใกล้เมืองพาราณสี อันสมณพราหมณ์ เทพดา มาร พรหม และใครๆ ในโลกยังให้เป็นไปไม่ได้ ดังนี้,

ในขณะที่ครู่เดี๋ยวนี้ เสียงขึ้นไปถึงพรหมโลก ด้วยประการฉะนี้, ทั้งหมดโลกธาตุ ได้หวั่นไหวสะเทือน สะท้านลั่นไป ทั้งแสงสว่างอันยังไม่มีประมาณ ได้ปรากฏแล้วในโลก ล่วงเทวานุภาพของเทพดาทั้งหลายทั้งสิ้น, ลำดับนี้แล พระผู้มีพระภาคเจ้า ได้ทรงเปล่งอุทานว่า โกณฑัญญะได้รู้แล้วหนอ ผู้เจริญ โกณฑัญญะได้รู้แล้วหนอ ผู้เจริญ, เพราะเหตุนี้ นามว่า อัญญาโกณฑัญญะนั้นนั้นเทียว ได้มีแล้วแก่พระผู้มีอายุโกณฑัญญะ ด้วยประการฉะนี้แล

จบ ธรรมจักกัปปวัตตนสูตร

เบ็ดเตล็ด

คำขอบวชชี

เสาหัง ภัณฑะ, สุจิระปะรินิพพุตัมปี, ตัง ภาคะวันตัง สาระณัง
คัจฉามิ, ฌมมัญจะ ภิกขุสังฆัญจะ, ปัพพัชชัง มัง ภัณฑะ, สังโฆ
ชาเรตุ อชชะตักเค ปาณูเปตัง, สาระณัง อะตังฯ

คำอาราธนาศีล

มะยัง ภัณฑะ ทิสาระณณะ สะหะ อัญฐะ สีลานิ ยาจามะ

ทุติยัมปี มะยัง ภัณฑะ ทิสาระณณะ สะหะ อัญฐะ สีลานิ ยาจามะ

ตะติยัมปี มะยัง ภัณฑะ ทิสาระณณะ สะหะ อัญฐะ สีลานิ ยาจามะ

นะโฆ ตัสสะ ภาคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ (๓ จบ)

พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ

ฌมมัง สาระณัง คัจฉามิ

สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปี พุทฺธัง สาระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปี ฌมมัง สาระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปี สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ

ตะตียัมปิ พุทชัง สาระณัง คัจฉามิ
ตะตียัมปิ ฐัมชัง สาระณัง คัจฉามิ
ตะตียัมปิ สังฆัง สาระณัง คัจฉามิ

คำสมาทานศีล

๑. ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
๒. อทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
๓. อหังการีหังการีเยวา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
๔. มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
๕. สุราเมรัยเมถันมึชชะปะมาทัฏฐาณา เวระมะณี สิกขาปะทังสะมาทิยามิ
๖. วิกาละโภชะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
๗. นัจจะคิตะ วาทิตะ วิสุกะทัตสะนะ มาลาคันธะวิเลปะนะ ธารณะ
มัตตะนะวิภูสะนัฏฐาณา เวระมะณี สิกขาปะทังสะมาทิยามิ
๘. อุจจาสะยะนะมหาสะยะนา เวระมะณี สิกขาปะทังสะมาทิยามิ

อิมานิ อัญ्ञุสะ สิกขาปะทานิ สะมาทิยามิ (๓ ครั้ง)

(กราบพระ ๓ ครั้ง)

อ่านคำแปลด้านหลัง

คำแปลคำสมาทานศีล

๑. เว้นจากฆ่าสัตว์ ๑
๒. เว้นจากลักขโมยสิ่งของเข้าไม่ให้ ๑
๓. เว้นจากประพฤติกรรมที่เป็นข้าศึกแก่พรหมจรรย์ ๑
๔. เว้นจากเจรจาเท็จล่อลวงผู้อื่น ๑
๕. เว้นจากดื่มสุราเมรัยอันเป็นเหตุแห่งความประมาท ๑
๖. เว้นจากบริโภคอาหารตั้งแต่เวลาพระอาทิตย์เที่ยงแล้วไปจนถึงเวลาอรุณขึ้นมาใหม่ ๑
๗. เว้นจากฟ้อนรำขับร้องและประโคมเครื่องดนตรีต่างๆ แต่บรรดาที่เป็นข้าศึกแก่บุद्धกุศลทั้งสิ้นและตัดทรงประดับตกแต่งร่างกายด้วยดอกไม้ของหอมเครื่องประดับเครื่องทา เครื่องย้อมผิวทำกายให้วิจิตรงดงามต่างๆ อันเป็นเหตุที่ตั้งแห่งความกำเนียดยินดี ๑
๘. เว้นจากนั่งนอนเหนือเตียงตั้งผ้าที่มีเท้าสูงเกินประมาณ และที่นั่งนอนใหญ่ภายในมีนุ่มและสำดี แลเครื่องปูลาดที่วิจิตรด้วยเงินและทองต่างๆ ๑

เบ็ดเตล็ด

.....

วิธีรักษาศีลอุโบสถ ประกาศอุโบสถ

อัชชะ โภจนโต ปักข์สสะ (อัญฐุมิ/จาคุททสี/ปณณรสี) ทิวะโส เอ
วะรุโป โข โภจนติ ทิวะโส พุทเธนะ ภควตา ปญญัสสะ ฆัมมัสสะ
วะนัสสะ เจวะ ตะทตถายะ อุปาสะกะอุปาสิกานัง อุโปสะถะกัมมัส
สะ จะ กาโล โหติ หันทะ มะยัง โภจนโต สัพเพ อิธะ สมากะตา ตัส
สะ ภควโต ฆัมมานุฆัมมะปฏิปัตติยา ปุชะนัตถายะ อิมัญจะ รัตติง
อิมัญจะ ทิวัสัง อุโปสะถัง อุปะวะสิสสามาติ กาละปริจเจทัง กัตวา
ตัง ตัง เวระมะณิง อารัมมะณัง กะริตะวา อวิกขิตตะ จิตตา หุตะวา
ลักกัจจัง อุโปสะถังคานิ สะมาทียะยามะ อิทิสัง หิ อุโปสะถะกาลัง
สัมปัตตานัง อัมหากัง ชีวิตัง มา นิรัถถะกัง โหตุ.

ข้าพเจ้า ขอประกาศเริ่มเรื่องความที่จะได้สมาทานรักษาอุโบสถตามกาลสมัย
พร้อมด้วยองค์ ๘ ประการ ให้สาธุชนที่จะตั้งจิตสมาทานทราบทั่วกันก่อนแต่
สมาทาน ณ บัดนี้ ด้วยวันนี้เป็นวัน (อัญฐุมิ/จาคุททสี/ปณณรสี) คติที่ (๘/๑๔/๑๕)
แห่งปักข์ มาถึงแล้ว ก็แล วันเช่นนี้ เป็นกาลที่จะพึงธรรมและทำการรักษาอุโบสถ
เพื่อประโยชน์แห่งการพึงธรรม บัดนี้ ขอกุศลอันยิ่งใหญ่ คือ ตั้งจิตสมาทานอุโบสถ
จงเกิดมีแก่เราทั้งหลายบรรดามาประชุม ณ ที่นี้ เราทั้งหลาย พึงมีจิตยินดีว่าจะรักษา

อุโบสถ อันประกอบไปด้วยองค์ ๘ ประการ วันหนึ่งคืนหนึ่ง ณ เวลานั้นแล้ว จงตั้งจิตคิดงดเว้นจากการทำชีวิตสัตว์ให้ตกลงไป ๑ เว้นจากถือเอาสิ่งของที่เจ้าของไม่ได้ให้ ๑ เว้นจากอพรหมจรรย์ ๑ เว้นจากการพูดเท็จ ๑ เว้นจากการดื่มสุราและเมรัย ๑ เว้นจากบริโภคอาหารในเวลาวิกาล คือ เที่ยงแล้วไปแล้วจนถึงวันใหม่ ๑ เว้นจากการฟ้อนรำขับร้องและประโคมดนตรี ดูการละเล่นที่เป็นข้าศึกกแก่กุศล และตัดทรงระเบียบดอกไม้ ปลูกไล่ของหอมเครื่องหอมเครื่องทา และประดับร่างกายด้วยเครื่องอาภรณ์วิจิตรงดงามต่างๆ ๑ เว้นจากนั่งนอนเหนือที่นั่งที่นอนสูงใหญ่ ภายในมีนุ่นและสำลี ๑ จงทำความเว้นองค์ที่จะพึงเว้น ๘ ประการนี้เป็นอารมณ์ อย่ามีจิตฟุ้งซ่านไปอื่น จงสมาทานองค์อุโบสถ ๘ ประการนี้โดยเคารพเถิด เพื่อบูชาพระผู้มีพระภาคเจ้านั้นด้วยข้อปฏิบัติอย่างยิ่ง ตามกำลังของเราทั้งหลาย ซึ่งเป็นคฤหัสถ์ชีวิตแห่งเราทั้งหลายมาถึงวันอุโบสถนี้ จงอย่าล่วงไปปราศจากประโยชน์เลย.

คำอาราธนาศีลอุโบสถ

มะยัง ภันเต ทิสระณนะ สะหะ อัญ्ञังคะสะมันนาคะตัง อุโป
สะถัง ยาจามะ

ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต ทิสระณนะ สะหะ อัญ्ञังคะสะมันนา
คะตัง อุโปสะถัง ยาจามะ

ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต ทิสระณนะ สะหะ อัญ्ञังคะสะมันนา
คะตัง อุโปสะถัง ยาจามะ

คำสมาทานศีลอุโบสถ

(ว่าตามพระ)

นะโม ตัสสะ ภควโต อรหโต สัมมาสัมพุทฺธสสะ

นะโม ตัสสะ ภควโต อรหโต สัมมาสัมพุทฺธสสะ

นะโม ตัสสะ ภควโต อรหโต สัมมาสัมพุทฺธสสะ

พุทฺธัง สรณัง คัจฉามิ

ธัมมัง สรณัง คัจฉามิ

สังฆัง สรณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ พุทฺธัง สรณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ ธัมมัง สรณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ สังฆัง สรณัง คัจฉามิ

ตติยัมปิ พุทฺธัง สรณัง คัจฉามิ

ตติยัมปิ ธัมมัง สรณัง คัจฉามิ

ตติยัมปิ สังฆัง สรณัง คัจฉามิ.

เมื่อพระองค์เห็นว่า ตีสะระณะกะมะนัง นิฏฐิตัง พึงรับว่า อามะ ภัณฑ

๑. ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
 ๒. อทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
 ๓. อพรัหฺมะจะรียา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
 ๔. มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
 ๕. สุราเมระยะมฺหชะปะมาทัญญานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
 ๖. วิกาละโภชะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
 ๗. นัจจะ คีตะ วาทิตะ วิสุกะทัสสะนะ มาลา คันธะ วิเลปะนะ ธารณะ
มัตตะนะ วิญญะนัญญานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
 ๘. อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
- อิมัง อัญญังคะสะมันนาคะตัง, พุทธะปัญญุตตัง อุโปสะถัง, อิมัญ
จะรัตติง อิมัญจะ ทิวะสัง, สัมมะเทวะ อภีรักขิตุง สมาทิยามิ.
(หยุดว่าตามเท่านั้น) อิมานิ อัญญะ สิกขาปะทานิ อุโปสะถะวะเสนะ
มะนะสิกะริตะวา สาธุกัง อัปปะ มาเทนะ รักขิตัพพานิ. (พึงรับ
พร้อมกันว่า) อามะ ภัณฑ.

สีเลนะ สุคะติง ยันติ สีเลนะ โภคะสัมปะทา สีเลนะ นิพพุตติง
ยันติ ตัสมา สีลัง วิโสธะเย. รับว่า สาธุ แล้วกราบ ๓ ครั้ง
